

જૂન ૨૦૨૬

દાદાવાણી

જૂન ૨૦૨૬

આ ટેપરેકર્ડ (મશીન)ને જગતનાં લોકો ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ કહે છે
પણ ઘિસ ઈઝ નોટ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ. આ (જે વાણી) બોલે છે તે
ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે ને આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) એ સેકન્ડરી ટેપરેકર્ડ છે.
એટલે આ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ (વાણી) પરથી બીજી ઊતરે છે.

❁ યુ. કે. શિબિર : તા.૮ એપ્રિલ થી તા.૧૨ એપ્રિલ ૨૦૨૬ ❁

❁ જર્મની અક્રમ વિજ્ઞાન ઈવેન્ટ : તા.૧૫ એપ્રિલ થી તા.૨૧ એપ્રિલ ૨૦૨૬ ❁

વર્ષ : ૩૧, અંક : ૧૦

સળંગ અંક : ૩૭૦

જૂન ૨૦૨૬

પાનાં : ૨૮

દાદાવાણી

શબ્દોની અસરથી મુક્ત થવાની કૂચી

Editor : Dimple Mehta

© 2026

Dada Bhagwan Foundation.
All Rights Reserved.

Printed by & Published by

Dimple Mehta on behalf of

Mahavideh Foundation

Simandhar City, Adalaj,

Dist.-Gandhinagar - 382421

Owned by & Published at

Mahavideh Foundation

Simandhar City, Adalaj,

Dist.-Gandhinagar - 382421

Printed at

Amba Multiprint

Opp. H B Kapadiya New High
School, At- Chhatral, Tal: Kalol,
Dist. Gandhinagar-382729.

સંપર્ક સૂત્ર :

અડાલજ ત્રિમંદિર, સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,

મુ.પો.: અડાલજ-૩૮૨૪૨૧

જિ. ગાંધીનગર, ગુજરાત.

ફોન : 9328661166-77

email:dadavani@dadabhagwan.org

www.dadabhagwan.org

દાદાવાણી અંગે ફરિયાદ માટે

ફોન / વોટ્સએપ : 8155007500

લવાજમ (ગુજરાતી)

૫ વર્ષ

ભારત : ૧૦૦૦ રૂપિયા

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૨૦૦ રૂપિયા

D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ

ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

સંપાદકીય

મનુષ્ય જીવનમાં વાણી એ લોક વ્યવહારનું મુખ્ય માધ્યમ છે. તે ક્યારેક સંબંધોને જોડે છે, તો ક્યારેક તોડે પણ છે. ખાસ કરીને કડવી વાણી કે અપમાનજનક શબ્દોથી હૃદયમાં ઊંડા ઘા પડે છે, જે વર્ષો સુધી રૂઝાતા નથી. જગત શબ્દોની અસરથી જ ઊભું થયું છે. જ્યારે કોઈ કહે કે 'તમારામાં અક્કલ નથી', ત્યારે આપણને અપમાનની અસર થાય છે. કારણ કે આપણે અંદરપાને 'હું અક્કલવાળો છું' એવી માન્યતા ટૂટ કરીને બેઠા છીએ. આમ, અપમાનના દુઃખનું મૂળ કારણ આપણી અજ્ઞાન માન્યતાઓ જ છે.

પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન (દાદાશ્રી) કહે છે કે ઘણીવાર આપણે ના બોલવું હોય તો પણ ભૂલથી બોલાય જાય અને ઘણીવાર આપણે જે બોલેલા હોય તે ફરી બોલવાનું કહે તો ફરી બોલી નથી શકતા. ત્યારે આપણે વિચારવું જોઈએ કે આ નહોતું બોલવું એ કોણ કહે છે ? બોલ્યો તે કોણ ? તું કોણ ? બોલાઈ શી રીતે જવાયું ? ખરેખર એનું ભાન જ નથી ! આની શોધખોળ તો કરવી પડે ને ! એનો ભેદ જાણી જાય કે 'હું કોણ છું' ને 'આ બધું શું છે', આ ચેતનનો ભાગ અને આ જડનો ભાગ, એ બેની વચ્ચે લાઈન ઓફ ડિમાર્ક્શન પડી જાય, ત્યારે આ પગલ સોલ્વ થાય છે.

વાણી એ ટેપરેકર્ડ છે. આ ટેપરેકર્ડનું સર્જન કેવી રીતે થયું ? બનાવનાર કોણ ? શું આ બધું ઓટોમેટિક થાય છે ? 'આત્મા'ને કશું કરવું નથી પડતું, એની હાજરીથી આ ટેપરેકર્ડ ઊતરે છે. 'પોતાનો' શું કરવાનો આશય છે, તે સંજ્ઞા પરથી કોડવર્ડ થઈ જાય છે. 'મારે સામાને આ વાત સમજાવવી છે' એવો ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે, એને ભાવસંજ્ઞા કહે છે. તે ભાવ ઉત્પન્ન થયો કે તેની સાથે તરત જ કોડવર્ડ એની મેળે જ પુદ્ગલમાં તૈયાર થયા કરે. કોડવર્ડમાંથી પછી એનું શોર્ટ હેન્ડ થાય અને પછી બધાને સમજાય એવી ભાષામાં આ વાણી નીકળે છે.

આ વિજ્ઞાન ખાલી સમજ સમજ કરવાનું છે ! તીર્થંકરો એકલા જ જાણતા હતા કે આ ટેપરેકર્ડ બોલી રહી છે. એ જ વાત દાદાશ્રીએ ઉઘાડી કરી છે. એકપણ માણસ એવો નથી પાક્યો કે જે પોતે પોતાની સ્વતંત્ર શક્તિથી બોલી શકે. પોતાના શબ્દોને અને સામાના શબ્દોને 'રેકર્ડ' માનશો તો ઉકેલ આવશે. બીજો કોઈ ઉપાય આ જગતને જીતવાનો નથી. 'રેકર્ડ' કહ્યું, એટલે નિર્દોષ થઈ ગયા ! આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે એટલે માલિકી વગરની વાણી ! એટલે 'હું બોલતો નથી' એ જ એનો અર્થ ! અપમાન સામે 'વાણી એ ટેપરેકર્ડ છે' એવું ટૂટપણે સમજાય, આ બોલે છે એ વ્યવસ્થિત છે, ફાઈલનો સમભાવે નિકાલ કરવાનો છે. આ બધી વૈજ્ઞાનિક કૂચીઓ વાપરીને મહાત્માઓને કોઈપણ અસર વગર નિરંતર સમાધિનો અનુભવ થાય, એ જ હૃદયપૂર્વક અભ્યર્થના.

જય સચ્ચિદાનંદ.

શબ્દોની અસરથી મુક્ત થવાની કૂંચી

અંદર માની બેઠાની અસરો

કોઈ કહેશે, ‘આ ચંદુભાઈમાં અક્કલ નથી’, તો અસર થાય તમને કશી ?

પ્રશ્નકર્તા : થાય તો ખરી ને !

દાદાશ્રી : કેમ ? અક્કલના કોથળા છો તમે ?

પ્રશ્નકર્તા : નથી એટલે જ થાય.

દાદાશ્રી : અને કોઈ કહે કે આ ચંદુભાઈ ક્યાંના કલેક્ટર છે, ત્યારે તમે એમ કહો કે હું કલેક્ટર છું ?

પ્રશ્નકર્તા : નથી તો કેવી રીતે કહેવાય ?

દાદાશ્રી : ત્યારે એમાં અસર નથી થતી કલેક્ટરમાં, અને આમાં કેમ અસર થાય છે ? તમે અંદર માની બેઠા છો કે હું કંઈક છું, અક્કલવાળો.

જગત શબ્દોની અસરથી ઊભું

આપણે સુખમાં બેઠા હોય ને સહેજ કો’ક આવીને કહે, ‘તમારામાં અક્કલ નથી.’ એટલું બોલે કે થઈ રહ્યું, ખલાસ ! હવે એ કંઈ પથરો માર્યો છે ?

પ્રશ્નકર્તા : નહીં.

દાદાશ્રી : શબ્દો જ છે. પથરો માર્યો હોય તો આપણે સમજીએ કે ભઈને વાગ્યું એટલે એને લ્હાય બળે છે. અહીં આગળ વાગ્યું તે, પણ આ તો વગર પથ્થરે વાગ્યું.

પ્રશ્નકર્તા : શબ્દોમાં એટલી બધી અસર હોય છે ?

દાદાશ્રી : તે એની જ અસર છે આ બધી. શબ્દની જ અસર છે. જગતમાં ઇાતીએ (શબ્દોના) ઘા લાગે, તે સો-સો અવતાર સુધી ના જાય. ‘ઇાતીએ

ઘા લાગ્યા છે, તેમ બોલ્યા છો’ કહેશે. અસર જ છે આ ! જગત શબ્દની અસરથી જ ઊભું થયું છે.

વાણી જ મુખ્ય આધાર

વાણીની ઉપર તો બધી ભાંજગડ છે. વાણીને લીધે જ તો આ બધી ભ્રાંતિ જતી નથી. કહેશે કે ‘આ મને ગાળો દે છે.’ અને એટલે પછી વેર જાય જ નહીં ને ! વાણીથી આખું જગત ઊભું રહ્યું છે. જો વાણી ના હોત તો આ જગત આવું ના હોત. એટલે વાણી જ મુખ્ય આધાર છે.

પ્રશ્નકર્તા : આટલા બધા ઝઘડા થાય, ગાળો ભાંડે તોય લોક મોહને લઈને બધું ભૂલી જાય છે અને મને તો દસ વરસ પહેલા કહેલું હોય તોય લક્ષમાં રહે. અને પછી હું એની જોડે (વ્યવહાર) કટ કરી નાખું.

દાદાશ્રી : પણ હું કંઈ જુદું ના કરી નાખું. અમે જાણીએ કે આની નોંધ રાખવા જેવી નથી. રેડિયો વાગતો હોય એવું મને લાગ્યા કરે. ઊલટું મહીં મનમાં હસવું આવે. એને હું દેખાડું નહીં, નહીં તો મૂઓ ચિઠાય પાછો. પણ મનમાં હસવું આવે કે આ રેડિયો કેવો વાગે છે ! એ ગાળો ભાંડતો હોય તોય પણ મને એવું લાગ્યા કરે કે આ તો બધા રેડિયા જ છે.

એ શોધખોળ તો કર

માણસ એમ બોલે ખરો ને, કે ‘મારે નહોતું બોલવું તોય બોલાઈ જવાયું ?

પ્રશ્નકર્તા : કો’કવાર બને એવું.

દાદાશ્રી : પછી ફરી પાછો બોલે ને, કે ‘એવું નહીં, આવું આવું ?’ નહોતું બોલવું છતાં બોલાઈ જાય, એને શું કરે ? બોલ્યા વગર છૂટકો જ નહીં ને ! તો મહીં કોણ બે જણ છે બોલનારા ?

પ્રશ્નકર્તા : ના, ના, એક જ છે.

દાદાશ્રી : બોલે ને ફરી કહે, ‘અરે ભાઈ, મારી ભૂલ થઈ. હું ભૂલથી બોલી ગયો.’ અલ્યા, તમે બોલનારા ને પાછા ભૂલથી બોલી ગયા એ શબ્દ ? ત્યારે તું બોલ્યો કે બીજો કોઈ બોલ્યો ? તું નહોતો તો બોલનારો કોણ ? આ નહોતું બોલવું એ કોણ કહે છે ? બોલ્યો તે કોણ ? તું કોણ ? બોલાઈ શી રીતે જવાયું ? આ બધું ખોળ ને, શોધખોળ તો કર જરા ! અલ્યા, તું જ જો બોલનારો હોય તો આવું બને નહીં. પોતે બોલતો હોય તો એવી બે ભાષા વાપરે નહીં. અત્યાર સુધી તમે બોલતા હતા ને હવે બોલી જવાયું ? તો શું ન્યૂટલ છો, તે આવું બોલો છો કે ‘બોલી જવાયું’ ? આ બધું વિચાર્યું ?

અને પછી પસ્તાવોય થાય. પોતે બોલે પછી કહે, કે ‘ભાઈ, મારાથી આ ભૂલથી બોલાઈ ગયું. ભૂલથી બોલી જવાયું.’ ત્યારે પસ્તાવો કોણ કરે છે ? આ બોલે છે કોણ ? આની પાછળ શી કરામત છે ? આનું પૃથક્કરણ કરીએ તો શું થાય ?

પ્રશ્નકર્તા : એ કેમ બોલી જવાયું ?

દાદાશ્રી : એનું કારણ, આ ટેપરેકર્ડ છે. જેવી ટેપ થયેલી છે ને, તેવી નીકળે. પોતાના હાથમાં નથી આ તો. એ પોતે બોલતો જ નથી, ટેપરેકર્ડ બોલે છે. નહીં તો માણસને ફરી બોલવું ના પડે કે મારી ભૂલ થઈ. હંમેશાં પોતે બોલનારો હોય તો ભૂલ થાય જ નહીં અને ભૂલ થાય છે તો એ પોતે બોલનારો નથી. આ તો બધી ટેપરેકર્ડ મહીં ઊતરી ગઈ છે.

વાણી માત્ર નિશ્ચેતન

‘વાણી એ રેકર્ડ સ્વરૂપ છે’ એવો ફોડ પાડનાર અમે જ છીએ ! વાણી એ ટેપરેકર્ડ જ છે. જીવમાત્ર બોલે છે, એ ટેપરેકર્ડ છે. ગધેડું ભૂંકે,

તેય ટેપ છે ને આ માણસ બોલે છે, તેય બધું ટેપરેકર્ડ છે. એમાં જીવ નથી, ચેતન નથી. આખી વાણી માત્ર નિશ્ચેતન છે. વાણી ચેતન છે જ નહીં.

વાણી જડ છે, રેકર્ડ જ છે. આ જે ટેપરેકર્ડ વાગે છે, તે તેની પહેલા પટ્ટી ઊતરે છે કે નહીં ? તેવી જ રીતે આ વાણીની પણ આખી પટ્ટી ઊતરી ગયેલી છે. તેને સંયોગ મળતા જ, જેમ પીન વાગે ને રેકર્ડ શરૂ થઈ જાય તેમ વાણી શરૂ થઈ જાય છે ને અક્કરમી મૂઓ કહે કે ‘હું બોલ્યો !’ ‘અલ્યા, તું નથી બોલતો. એ તો રેકર્ડ બોલે છે !’ મૂઆ, ગોઠવીને જો બોલવા જાય તો એક અક્ષરેય ના નીકળે.

આ બધા જે વાણી બોલી રહ્યા છે તે બધી રેકર્ડો બોલે છે. એક પણ માણસ એવો નથી પાક્યો કે જે પોતે પોતાની સ્વતંત્ર શક્તિથી બોલી શકે. આ હું બોલું છું તે જ રેકર્ડ છે ને, તેથી (તેના પરથી) ટેપરેકર્ડ (કેસેટ) ઉતરે. હંમેશાં જેની ટેપરેકર્ડ ઉતરે, તે વસ્તુ પહેલી રેકર્ડ હોય. એટલે આ બધાએ રેકર્ડ બધી.

પૂર્વે ભરેલી રેકર્ડ નીકળે આજે

ઘણીવાર એમ બને છે કે નહીં કે તમે દૃઢ નિશ્ચય કર્યો હોય કે સાસુની સામે કે ઘણીની સામે નથી બોલવું, છતાં બોલાઈ જાય છે કે નહીં ? બોલાઈ જાય છે. એ શું છે ? આપણી તો ઈચ્છા નહોતી. ત્યારે શું ઘણીની ઈચ્છા હતી કે વહુ મને ગાળ દે ? ત્યારે કોણ બોલાવે છે ? એ તો રેકર્ડ બોલે છે અને ઊતરી ગયેલી રેકર્ડને કોઈ બાપોય ફેરવી ના શકે.

ઘણીવાર કોઈ મનમાં નક્કી કરીને આવ્યું હોય કે આજે તો પેલાને આમ સંભળાવું ને તેમ કહી નાખું. અને જ્યારે તેની પાસે જાય ને બીજા બે-પાંચ જણને જુએ, તો અક્ષરેય બોલ્યા વિના પાછો આવે કે નહીં ? અરે, બોલવા જાય પણ

બોબડી ના વળે (બોલી ન શકે). એમ બને કે નહીં ? જો તારી સત્તાની વાણી હોય, તો તું ધારે તેવી જ વાણી નીકળે. પણ એવું બને છે ? ક્યાંથી બને ?

આ તો રેકર્ડ જ બોલે છે

પ્રશ્નકર્તા : એ બરાબર પણ આ સજીવ સૃષ્ટિ બોલે છે, એ વાત ખરી ને ? માનવ સૃષ્ટિ બોલે છે, એ વાત તો ચોક્કસ ને ?

દાદાશ્રી : ‘બોલ્યું’ કોનું નામ કહેવાય, કે પોતાને જેવું બોલવું હોય અને જેટલું બોલવું હોય એટલું જ બોલાય. પણ એવું બોલે છે ખરું ? બને છે ખરું આખા દહાડામાં ? તમારે બોલવું હોય શું ને શું બોલી જવાય એવું બને ?

પ્રશ્નકર્તા : વધારે બોલી જવાય જરૂર કરતા કાં તો નાચ બોલાય !

દાદાશ્રી : શું બોલવું હોય અને એને બદલે કેવું બોલી જવાય, એવું બને ખરું ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, એવું બને જ છે.

દાદાશ્રી : રોજ ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, રોજ !

દાદાશ્રી : તો પછી આ બોલનારો માણસ હોય તો એક વાક્યેય જુદું ના હોય. કોઈ ફેરો બોલ્યા પછી મનમાં એવું થયેલું કે આ ભૂલથી બોલાઈ જવાયું, એવી ખબર પડેલી ? ત્યારે તમે બોલનારા ને વળી પાછો બોલ અવળો શી રીતે નીકળ્યો ? માટે તમે બોલનાર બોલતા નથી, એની મેળે નીકળ્યા કરે.

અમે પણ એક અક્ષરેય બોલ્યા નથી અને બોલવાની શક્તિ જ નથી કોઈની !

પ્રશ્નકર્તા : પોતે જો બોલતો હોય તો ધારે તેવું બોલી શકે ને !

દાદાશ્રી : હા. પણ આ પોતે બોલતો જ નથી. વાણી બોલવાનીય પોતાના હાથમાં નથી. નહીં તો તમે ક્યારનીય બંધ કરી દીધી હોત. પણ હાથમાં નહીં ને !

પ્રશ્નકર્તા : મહાપુરુષોને તો વાણી પર અધિકાર હોય ને ?

દાદાશ્રી : મહાપુરુષોને વાણી પર બિલકુલેય અધિકાર ના હોય. એ તો મનમાં અહંકાર કરે કે ‘હું બોલ્યો.’

કેટલાક લોકો મારી અવળી વાત કરતા હોય તો પછી હું તેને થોડીવાર પછી કહું, ‘તું બોલ્યો, તે ફરી બોલી જા જોઈએ !’ ત્યારે એ કહે, ‘એ તો ના ફાવે.’ ત્યારે શું જોઈને બોલે છે ? ભમરડો છે કે શું છે તું ? તને અક્ષરેય ભાન નથી, તે શું બોલ બોલ કરે છે ? લે, જેટલું બોલ્યા એવું ફરી બોલતા નહીં આવડે ? એવું અક્ષરેય બોલાય નહીં ! ‘કોણ બોલે છે’ એનું ભાન જ નથી !

લોકો તો શું કહે છે ? ‘હું બોલ્યો.’ એવું બોલે છે ને ? તે જો ઠોકાઠોક ઠોકાઠોક કરે, વગર કામના ! એમ કંઈ ચાલતું હશે આવું પોલંપોલ તે ? જગત પોલંપોલ નથી. આપણે દસેક મિનિટ વાતો કરીએ, ને પછી આપણે એમને કહીએ, કે ‘ફરી બોલો જોઈએ, જે બોલ્યા હતા તે ! ફરી બોલો જોઈએ !’ તો શું થાય ?

પ્રશ્નકર્તા : ના બોલી શકાય.

દાદાશ્રી : ના આવડે. એનો એ એક અક્ષરેય ના આવે. શાથી ? તો એ ટેપરેકર્ડ છે ! ટેપરેકર્ડ હોય તો જ ના બોલાય ફરી. ટેપરેકર્ડ બોલાઈ ગઈ. આપણા હાથમાં સત્તા જ નહીં ને ! આ તો હું જાતે જોઈને કહું છું. આ તો આખું સાયન્સ છે.

પરિણામ સ્વરૂપે ટેપરેકર્ડ એ જ પુરાવો

એક લોજિકના પ્રોફેસરે મને કહેલું, કે ‘આ

એકઝેકટલી ટેપરેકર્ડ છે કે આ લોકોને ઠંડા રહેવા માટે કહો છો ? બીજા માણસો એને ગેરસમજ ના કરે એટલા માટે ને ?" મેં કહ્યું, "ના, એકઝેકટલી ટેપરેકર્ડ જ છે. અમારાથી ગેરસમજ માટે એવું કહેવાય નહીં. ગાફેલ શબ્દ અમારો ના હોય કોઈ. ગાફેલને લોકો કાયદો માની લે. અમે જે શબ્દ બોલીએ, તેને લોકો કાયદો જ માને. એટલે ગાફેલ તો અમારાથી બોલાય જ નહીં." તેમણે કહ્યું, 'ત્યારે તમે ગાફેલ નથી બોલતા ?' મેં કહ્યું, 'ના.' ત્યારે એ કહે છે, 'પણ એવું હોતું હશે ? આ ટેપરેકર્ડ તો બોલતી હશે ?' મેં કહ્યું, 'તો શું છે ?' ત્યારે એ કહે છે, 'ના, એ તો બોલે જ છે બધા.' મેં તેમને કહ્યું, 'તમે લોજિકના પ્રોફેસર થઈને આવું બોલો છો ?' ત્યારે એ કહે છે, 'પેલા એક મોટા ફિલોસોફર હતા. તે બે કલાક ભાષણ બોલતા હતા. તે કેટલું બધું બોલતા હતા !' મેં કહ્યું, "એ ટેપરેકર્ડ બોલે છે. એ તો અહંકાર કરે એટલું જ, કે 'હું બોલ્યો.'" ત્યારે એ કહે છે, 'પણ ટેપરેકર્ડ બોલે છે એનો શું પુરાવો છે તમારી પાસે ?' ત્યારે મેં કહ્યું, 'એ બોલ્યા એ પરિણામ હતું કે કોઝ હતા ?' ત્યારે એ કહે, 'પરિણામ હતું.' ત્યારે મેં કહ્યું, 'પરિણામમાં કોઈ કરી શકે ખરો ?' ત્યારે એ કહે, 'ના કરી શકે.' ત્યારે મેં કહ્યું, 'તોય હજુ ટેપરેકર્ડ બોલે છે એવું માન્યામાં નથી આવતું ?' ત્યારે એ કહે, 'પણ વાણીને ટેપરેકર્ડ ના મનાય. એ બોલે છે, આપણે બોલી શકીએ છીએ, એટલે વાણીને ટેપરેકર્ડ આપણે માની શકીએ નહીં.' બીજું મેં કહ્યું, 'પેલા તત્ત્વચિંતક જે બોલ્યા, તેમને આપણે કહીએ કે એનું એ જ ફરી બોલી જાવ. તો એ બોલે ખરા ?'

પ્રશ્નકર્તા : ના બોલે, એકઝેકટ ના આવે એવું.

દાદાશ્રી : એ કશું જ ના આવે, એ તો તદ્દન જુદી જ વાણી આવે. જેવી ટેપરેકર્ડ બોલી

હતી, એવું ના આવે. અગર દસ ટકા ભૂલોવાળુંય ના આવે. કંઈ જુદી જ જાતનું નીકળે. માટે આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે, એકઝેકટલી ટેપરેકર્ડ જ છે.

તેથી મેં ખુલ્લે છોગે આખા વર્લ્ડને કહ્યું છે કે આ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ બોલે છે. આ બધાય રેડિયા છે. કોઈ મને સાબિત કરી આપે કે 'આ ટેપરેકર્ડ નથી' તો આ (અમારું) આખું જ્ઞાન જ ખોટું છે.

એ ભૂલ શી રીતે સમજાય ?

પ્રશ્નકર્તા : (આપ) એમ કહો છો કે આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે. એ તમે ખરેખર શું કહેવા માગો છો, એ જરા સમજણ પાડો.

દાદાશ્રી : માલિકી વગરની વાણી ! એટલે 'હું બોલતો નથી' એ એનો અર્થ ! અમે શું કહ્યું ? બોલનારનો તું જાણનાર રહ્યો, તો તું ઘૂટ્યો અને બોલનારનો જાણનાર ના રહ્યો પણ પ્રતિક્રમણ કર્યું તોય તું ઘૂટ્યો.

માલિકી વગરની વાણી એ જ આ દુનિયામાં સાંભળવા જેવી. માલિકી વગરની વાણી તો આજ સાંભળવાની મળી તમને. માલિકી વગરની વાણી જો તમે સાંભળી હોય તો આ અહીં આગળ જ છે.

આખી દુનિયામાં ખોળી કાઢો કે માલિકી વગરની કોઈ વાણી છે ? કારણ કે આ વાણી માત્રના સહુ કોઈ માલિક હોય. 'મૈને બોલા, મૈને. હમને બોલા, હમને ક્રિયા. ઉસમેં ક્યા ભૂલ હૈ હમારી ?' એવું જ બોલે ને ? એટલે આપણે પૂછીએ, કે 'સાહેબ, આ તમે તદ્દન સાચું પદ્ધતિસર કહો છો કે તમે જ બોલો છો ?' ત્યારે એ કહે, 'ઈસમેં ભૂલ જ નહીં.' હવે એને ખબર નથી કે પોતે બોલે છે કે આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે ! શી રીતે ખબર પડે ?

એટલે આ વાણીને લીધે જ અટક્યું છે

બધું. ‘વિચાર’ને તો સમજી ગયા છે કે ‘આ મન એ ફિઝિકલ છે’ એવું સમજે છે ઘણા લોકો. આ વાણીની જ ભાંજગડ છે. ‘આ દેહ છૂટો છે’ એમેય જાણે છે. એટલે વાણી એ ટેપરેકર્ડ છે, એવું જો સમજી જાય તો ઉકેલ આવે.

અમે તો આ તમને શોર્ટમાં આપી દીધું. પણ વિગતવાર તમારે જાણી લેવું. પૂછવામાં શો વાંધો ? અને આ રેકર્ડ દરઅસલ હંડ્રેડ પરસેન્ટ ફેક્ટ આપે એવી વસ્તુ છે. માટે લાભ લઈ લો. અહીં એવું કશું નથી કે આમ પૂછાય કે આમ ના પૂછાય. પૂછો તો ખુલાસો થશે. આમાં કંઈ કોઈ જાતનું નુકસાન થવાનું નથી.

ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડનું સાયન્સ

પ્રશ્નકર્તા : ટેપરેકર્ડનો સોર્સ, એનું મૂળ અંદર હોય કે બહાર હોય ?

દાદાશ્રી : અંદર જ ટેપરેકર્ડ છે. ટેપરેકર્ડ અંદર થાય છે અને પછી બહાર પ્રગટ થાય છે. અંદર ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ એ શબ્દ વાપરો છો, એમાં ‘ઑરિજિનલ’ શા માટે કહો છો ?

દાદાશ્રી : આ ટેપરેકર્ડ (મશીન)ને જગતના લોકો ‘ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ’ કહે છે. પણ ધીસ ઈઝ નોટ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ. આ બોલે છે, તે ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે ને આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) એ સેકન્ડરી ટેપરેકર્ડ છે. ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ એ સૂક્ષ્મ છે અને આગળ બધી સ્થૂળ છે. આના પરથી બીજી ઊતરે છે. એટલે આ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે, એવું કહેવા માંગું છું. જો આ બીજી ના ઊતરત, તો આપણે ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ જ ના કહી શકીએ. અને આ તો બીજી ઊતરે છે, એની પરથી ત્રીજી ઊતરે છે, જેટલી ઉતારવી હોય એટલી ઊતરે.

એટલે આ બોલે છે, તે જ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે. આની પહેલા ટેપરેકર્ડ જ નથી.

કોઈ પણ વસ્તુ ઑરિજિનલ વગર હોય નહીં. એ સાયન્સના રિવાજ પ્રમાણે તમને સમજાય કે ના સમજાય ? સાયન્સનો રિવાજ તો ખરો ને ?

આ ટેપરેકર્ડ જ બોલી શકે. આત્માની વાણી હોય ને, તો ટેપરેકર્ડ ના ઊતરે. આ ટેપરેકર્ડની વાણી છે, માટે ટેપરેકર્ડ ઊતરે છે.

ટેપ (વાણી) : ટેપ (મશીન)

અહીં આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) કોણ વગાડે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : આ તો વિજ્ઞાન છે.

દાદાશ્રી : આય વિજ્ઞાન જ છે. બધું અંદર આખુંય વિજ્ઞાન જ છે. પહેલું સાયન્સ અહીં આ બોડીમાં જ છે. એના પરથી આ બહાર બધું સાયન્સ ઊભું થયું છે.

પ્રશ્નકર્તા : વાણીના માલિક નથી, તો પછી આ બોલાય કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) એનો માલિક નથી હોતો, તોય બોલે જ છે ને ! આ જેમ ટેપરેકર્ડ (મશીન) બોલે ને, એવી રીતે આ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ પણ બોલે છે. એમાં બીજો ફેર નથી જરાય.

પ્રશ્નકર્તા : પણ આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) તો ‘મેન મેડ’ (માણસે બનાવેલ) મશીન છે.

દાદાશ્રી : ત્યારે મશીન સિવાય તો કોઈ બોલી શકે જ નહીં ને ! મશીન જ બોલી શકે. બોલે એ મિકેનિકલ વસ્તુ છે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ટેપરેકર્ડ (મશીન) એ તો ‘મેન મેડ’ મશીન છે. તો આ મહીનું કોણે બનાવ્યું ?

દાદાશ્રી : આ ઑરિજિનલ ટેપરેકર્ડ કુદરતી છે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ટેપરેકર્ડ (મશીન)માં વાત કરવાની સ્વતંત્રતા નથી, આ તો યાંત્રિક છે.

દાદાશ્રી : એવું આય યંત્ર જ બોલી રહ્યું છે. આ તમે ભણ્યા, તેય યંત્ર જ ભણ્યું છે. આમાં ચેતને કશું કાર્ય કર્યું નથી. એટલે મિકેનિકલ જ બોલે છે એ. મશીનરી છે એ. આ વાણી એ 'ટેપરેકર્ડ' છે એવું જ્યારે સમજાય ને, ત્યારે કલ્યાણ થઈ જાય.

એ સર્જન, વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગ

પ્રશ્નકર્તા : આ (વાણી રૂપી) ટેપરેકર્ડનું સર્જન કેવી રીતે થયું ? બનાવનાર કોણ ? ઓટોમેટિક થયું ?

દાદાશ્રી : કોઈ બનાવનાર છે નહીં, ઓટોમેટિક બધું થાય છે. આ બધું સર્જનેય ઓટોમેટિક થાય છે. વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગ છે અંદર અને તે કુદરતી રીતે બધું થઈ જાય છે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ટેપરેકર્ડ મશીન છે, એમાં પહેલા કોઈ સ્વતંત્રપણે બોલેલું હોય તેના પરથી જ થાય. તો આ પણ એવું કંઈક બોલેલું હોય તો પછી અહીં અંદરથી વાગે ને ? એટલે ટેપ તો કરવું પડે ને ?

દાદાશ્રી : હા, એ ટેપ થાય છે ત્યાં આગળ જોવા જેવું છે. એ બધી ઝીણી વાત છે. ત્યાંની ક્રિયા કેવી રીતે થાય છે, એ બહુ જાણવા જેવી છે. વાણી એ જુદી વસ્તુ છે. વાણી ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ તરીકે છે. પણ એ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડમાં આવ્યું ક્યાંથી ? એ ટેપરેકર્ડ વસ્તુ પોતે જાતે તો બોલી શકે નહીં ને ! કો'ક જગ્યાએથી આવવું જોઈએ ને ? આત્માની હાજરીથી આ ટેપરેકર્ડ ઊતરે છે. તે કેવી રીતે ઊતરે છે, તે હું જાણું છું.

પ્રશ્નકર્તા : તો મૂળ વાણી ક્યાંથી આવી ?

દાદાશ્રી : એ મૂળ વાણી અજ્ઞાનતામાંથી

ઉત્પન્ન થાય છે. સ્વરૂપની અજ્ઞાનતા ત્યાં સુધી વાણીનું ઉત્પન્ન થવું. અજ્ઞાનતામાં સંજોગો અનુસાર સાયન્ટિફિક સરકમસ્ટેન્શિયલ એવિડન્સ(વૈજ્ઞાનિક સાંયોગિક પુરાવાઓ)ના આધારે આ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ ઊભી થઈ. પણ અત્યારે આ ભ્રાંતદશામાં કેવી રીતે ટેપ થાય છે, એ જાણવા જેવું છે.

સંજ્ઞામાંથી કોડવર્ડ

પ્રશ્નકર્તા : ટેપ કેવી રીતના રેકોર્ડ થાય છે, એ વિગતથી સમજાવો.

દાદાશ્રી : આત્મા અક્ષરેય બોલી શકે એમ છે જ નહીં. ત્યારે શી રીતે વાણી નીકળે છે ? આ વિશેષભાવ ઉત્પન્ન થયો છે. આત્મા અને પુદ્ગલ, આ બે ભેગા થવાથી આ વિશેષભાવ ઉત્પન્ન થયો છે. એ વિશેષભાવ કેમ થયો છે ? પોતે એવું કરે નહીં. પણ બીજા સાયન્ટિફિક સરકમસ્ટેન્શિયલ એવિડન્સ ભેગા થયા છે. આ અજ્ઞાન દશા ખરી ને, તે અજ્ઞાન દશાથી વિશેષભાવો ઉત્પન્ન થાય છે. જેમ લોખંડની પર કાટ ચઢે છે તેમાં લોખંડ કાટ ચઢાવતું નથી, બીજા આ બહારના સંજોગોથી છે. એવી રીતે આ વિશેષભાવ થાય છે. એ વિશેષભાવથી પછી આ ધીમે ધીમે સંજ્ઞારૂપે સૂચવે છે. સંજ્ઞામાંથી એમ થતા થતા કોડવર્ડ તૈયાર થાય છે. પોતે સંજ્ઞાથી બતાવવા જાય છે. તે દેહની સંજ્ઞા આમાં નથી હોતી, મહીં પોતાની ભાવસંજ્ઞા હોય છે.

પ્રશ્નકર્તા : પણ એ સંજ્ઞા થાય છે કેવી રીતે ? એ આત્મા કરે છે ?

દાદાશ્રી : આત્માની હાજરીથી અહંકારના ભાવ અને બુદ્ધિના ભાવ થાય છે. એ ભાવ થાય છે એ સંજ્ઞા કહેવાય છે. પહેલી સંજ્ઞા ઉપરથી આખી ટેપ ઊતરે છે. પછી ટેપ બહાર પડે છે આ. જો કે સંજ્ઞા તો 'ત્યાંથી' જ પ્રાપ્ત થયેલી છે. પણ આત્મા તો ચોખ્ખો જ છે, સ્વભાવથી જ ચોખ્ખો છે.

એ ભાષા સંજ્ઞારૂપે

પ્રશ્નકર્તા : મૂળ વાણી ટેપ કેવી રીતે થાય, તેનો આપણને ખ્યાલ આવે કે નહીં ?

દાદાશ્રી : આમ એ ખ્યાલ આવે નહીં. બાકી મૂળ વાણી જ નથી હોતી, મૂળ પોતાની સંજ્ઞા છે. વાણી એ પરિણામ છે.

પ્રશ્નકર્તા : સંજ્ઞા એટલે શું ?

દાદાશ્રી : ખાલી સંજ્ઞા જ છે. જેમ મૂંગો માણસ હોય, તે ‘આમ’ હાથ કરે. બીજો મૂંગો માણસ હોય, તે ‘આમ’ હાથ કરે. આપણે સમજીએ કે કશું બોલ્યા નથી એ બન્ને. પણ પછી આપણે તપાસ કરીએ ત્યારે એ બેઉ જણ સામસામી સ્ટેશન પર ભેગા થઈ ગયા હોય. એમણે શું વાત કરી એ આપણને શું ખબર પડે ? આપણને ખબર ના પડે. એ સંજ્ઞાથી એમની ભાષામાં વાત કરી. એવી અંદર મૂંગાની ભાષા જેવી ભાષા ચાલે છે. તેના ઉપરથી આ ટેપ પછી બહાર નીકળે છે.

કોડવર્ડ બન્યા પુદ્ગલમાં

આ રૂપી તત્ત્વ એવું છે કે આ બાજુ ‘પોતે’ સહેજ સંજ્ઞા કરે એટલે આ રૂપી તત્ત્વ તરત એવું ઊભું થઈ જાય. જેમ પેલું ટેલિવિઝન આવે છે ને, એમાં બધું થાય છે ને ? જેમ વેવની (waveની) અસર પેલામાં થાય છે ને ? એવી રીતે આમાં એની મેળે અસર થઈ જાય. ‘આત્મા’ને કશું કરવું નથી પડતું. ‘પોતાનો’ શું કરવાનો આશય છે, તે સંજ્ઞા પરથી કોડવર્ડ થઈ જાય છે. એ સંજ્ઞા જોઈ અને સંજ્ઞા પકડીને કોડવર્ડ થઈ જાય છે પેલા પુદ્ગલમાં, પરમાણુમાં. એ પોતે બોલતો નથી, પણ ‘મારે પેલાને આવું કહેવું છે, સામાને આ વાત સમજાવવી છે’ એવો ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. તેય શબ્દ છે નહીં. ભાવ ઉત્પન્ન થયો ને, એને ‘ભાવસંજ્ઞા’ કહી. તે ભાવ ઉત્પન્ન થયો કે તેની

સાથે તરત જ કોડવર્ડ એની મેળે જ પુદ્ગલમાં તૈયાર થયા કરે. તમારે કોર્ટમાં સારી રીતે પ્લીડિંગ કરવું હોય તો તમારે એ કોડવર્ડ એવો છપાય. તે પછી સરસ પ્લીડિંગ થાય. ‘મારે લડવું છે, જૂઠા કેસ જીતવા છે’ એવો ભાવ થાય તો એવી ટેપ તૈયાર થઈ જાય. પછી એ એવું બોલે, તે પછી લોક કહેશે, ‘શું એનું બ્રેઈન છે !’ અલ્યા, ન હોય બ્રેઈન ! આ તો ટેપરેકર્ડ બોલે છે. આપણે એવો ભાવ નક્કી કર્યો કે ‘આપણે ઓફિસરને છેતરીને લેવું છે’ એવો ભાવ નક્કી કર્યો તો એવી રીતે ટેપ થઈ જાય, એટલે ભાવ પ્રમાણે ટેપ તૈયાર થઈ જાય. બાકી એને કંઈ શબ્દશબ્દ ટેપ કરવો પડતો નથી.

કોડવર્ડમાંથી શોર્ટ હેન્ડ

આ અહંકાર છે ને, તે આત્માની હાજરીમાં જે જે બોલવાના કંઈ પ્રયત્નો કરે છે તે ટાઈપ થઈ જાય છે. એ ભાષા આપણને ના સમજાય, પણ એ ટાઈપમાં સમજી જાય. ટાઈપ થયા પછી એ ભાષા એવી ઝીણી ભાષા હોય, બહુ ઝીણી હોય. ઝીણી એટલે અવાજમાં લો(ધીમી) નહીં, સમજમાં બહુ આમ જલ્દી ના આવે. કોઈ તમારા સાહેબ હોય, તે તમને એક વસ્તુ કહેવા માગતા હોય, તે આમ ડિટેઈલમાં બોલે પણ થોડામાં લખી નાખે એવું કંઈક હોય છે ને ? તમે સમજી જાવ અને આમ તેનું શોર્ટ હેન્ડમાં લખી લો કે ના લખી લો ? એ શોર્ટ હેન્ડનું કોડવર્ડ પણ હોય છે. એમાંથી ફરી ‘લેન્ધી’ લખવું હોય તો પાછું લખાય ને ? મૂળ વિગત લખાય ને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, બરોબર છે.

દાદાશ્રી : એવું આ બિલકુલ થોડામાં બોલે છે. એટલે ખરેખર બોલતું નથી, પણ એની સંજ્ઞા આવે છે અને એમાંથી આ ટાઈપ થઈ જાય છે અને એ ટાઈપ થયું કે આગળ ટેપ ચાલ્યા કરે.

પ્રોસેસ, સંજ્ઞામાંથી શબ્દ સુધીની

મૂળ આત્માને કશી લેવાદેવા નથી. વિશેષભાવને લઈને આ બાજુ પુદ્ગલમાં કોડવર્ડ તૈયાર થાય છે. કોડવર્ડ તૈયાર થઈ અને પછી શોર્ટ હેન્ડ થાય છે. કોડવર્ડમાંથી શોર્ટ હેન્ડ થાય તોય શબ્દ કશું હોય નહીં, શબ્દરૂપે હોતું નથી, વાણીરૂપે નથી હોતું. અવાજરૂપે જ છે, તે એક અવાજ જ હોય ખાલી. પછી અહીં રહીને ગળેથી નીકળે છે ને, એટલે શબ્દરૂપે આવે છે. કંઠસ્થ, તાળુસ્થ, ગળું, જીભ, હોઠ આ આટલી બધી મશીનરી મારફત નીકળે છે ત્યારે એ શબ્દરૂપે થાય છે. એટલે યથાર્થ વાણીરૂપે વાગે છે, સામાને સમજાય એવું બોલાય છે. એ અવાજ જ્યારે આમ બધે મહીંથી અથડાતો અથડાતો ભાષા થકી નીકળે છે ત્યારે એ સામો માણસ કેય અપ કરી શકે, ગ્રાસ્પિંગ કરી શકે. અને સામો માણસ જ્યારે સાંભળે ત્યારે સંજ્ઞા તરીકે પાછું મહીં જાય, એના આત્માને સંજ્ઞા તરીકે પાછું પહોંચે. એના આત્માને અવાજ તરીકે પહોંચે નહીં. નીકળે અહીંથી સંજ્ઞા તરીકે ને ત્યાં સંજ્ઞા તરીકે પહોંચે.

એટલે સંજ્ઞાથી પહેલું શું થાય છે ? કોડવર્ડ થઈ જાય છે અને કોડવર્ડમાંથી પછી શોર્ટ હેન્ડ થાય છે. અને શોર્ટ હેન્ડમાંથી પછી આ ટેપ નીકળ્યા કરે. એટલે ત્રીજી સ્થિતિ આ ટેપરેકર્ડની. એટલે કેવી સરસ વૈજ્ઞાનિક ઢબ છે આ ! અંદરની બનાવટ જુએ ને, તોય બહુ થઈ ગયું.

એ 'આત્મા' જાણવા જેવો

આત્મા શબ્દ બોલે એવો નથી. એટલે પોતાનો જે ભાવ છે એ ભાવમાં બંધુંય આવી ગયું. એ શબ્દો બધાય આવી ગયા. આ તો વિશેષભાવથી સંજ્ઞા ઉત્પન્ન થાય છે, ભાવસંજ્ઞા. એ ભાવસંજ્ઞામાંથી દ્રવ્યસંજ્ઞા થતા થતા બધી મહીં ક્રિયાઓ થાય. તે આ જે ટેપરેકર્ડ બોલાય છે, એ

દ્રવ્યસંજ્ઞા છે અને પેલી ભાવસંજ્ઞા છે. ભાવસંજ્ઞા જ્યારે પુદ્ગલમાં પડે, પરિણામ પામે ત્યારે દ્રવ્યસંજ્ઞા થાય. ભાવસંજ્ઞા એ કોઝિઝ છે અને દ્રવ્યસંજ્ઞા એ ઈફેક્ટ છે. એટલે આત્મા જાતે બોલે નહીં. એ તો કુદરતી રીતે બધું થઈ જાય છે. એટલે આત્માએ આમાં કશું કરવાનું નથી. એ આત્મા જાણવા જેવો છે. આત્મા જાણે તો બધો નિવેડો આવે, નહીં તો આનો નિવેડો નહીં આવે.

આંખે દેખાય નહીં, કાને સંભળાય નહીં, એ ચેતન. કાને સંભળાય, ટેલિવિઝન દેખાય, રેકર્ડ સંભળાય, એ ચેતન નથી. ચેતન તો દિવ્યચક્ષુથી દેખાય. એટલે જે બોલે એ ચેતન નહીં ને ચેતન એ બોલે નહીં. ચેતન બોલી શકે જ નહીં. ચેતન બોલે તો આ રેડિયો બોલી શકે નહીં અને રેડિયો બોલે તો ચેતન બોલી શકે નહીં. જડ-ચેતન બે જુદા હોય.

આ જગતમાં અચળની કોઈ નકલ જ ના કરી શકે. જેની નકલ થઈ શકે તે બધું જ ચંચળ. આખા જગતની આરાધના ચંચળની, રિલેટિવની જ છે. આ વાણીની તેથી 'ટેપરેકર્ડ' થકી નકલ થઈ શકે છે. વાણી એ ચંચળ છે. તેમાં ચેતન, અચળના ગુણ ના હોય.

આત્માની હાજરીમાં જ ટેપ બોલે

પ્રશ્નકર્તા : આ વાણી જે બોલાય છે, એનો આત્મા સાથે નિમિત્ત ભાવે સંબંધ તો ખરો ને ?

દાદાશ્રી : સંબંધવાળું તો છે જ ને ! રિલેટિવ એટલે સંબંધિત. રિલેટિવ બધું સંબંધવાળું જ છે. એટલે સંબંધ ખરો ને ! આત્માની હાજરીને લઈને આ બધું કામ થઈ રહ્યું છે. આ બોલ્યું બોલાય છે, તેય આત્માની હાજરીને લઈને છે. આત્મા નીકળી જાય એટલે ના બોલાય. છતાં આત્માના ગુણધર્મમાં શબ્દ નથી. પણ આત્માની હાજરી હોય તો જ આ ટેપ બોલે. પહેલા ટેપ ચાર્જ થયેલી. પણ

અત્યારેય આત્માની હાજરી હોય તો જ ડિસ્ચાર્જ થાય, નહીં તો ના થાય.

વાણીનું 'ચાર્જ પોઈન્ટ'

પ્રશ્નકર્તા : આ બધી 'ડિસ્ચાર્જ' ટેપ છે, તો નવી ટેપ કેવી રીતે કરવાની ?

દાદાશ્રી : આ બધી વાતો કરો એની પાછી નવી ટેપ પડ્યા કરે. એ ટેપ ભાવથી થાય છે. 'આપણો' ભાવ હોય, તે પ્રમાણે ટેપ થઈ જાય. મારો ભાવ બોલવામાં કેવો છે ? 'મારે તમારું અપમાન કરવું છે' તો તેવું ટેપ થઈ જાય, 'માન આપવું છે ને પ્રેમથી વર્તવું છે' તો તેવું ટેપ થઈ જાય. એટલે ભાવ ઉપરથી ટેપ થઈ જાય છે.

પ્રશ્નકર્તા : ભાવ પડે ત્યારે નવી પડે ?

દાદાશ્રી : હાસ્તો, ભાવ પડે ત્યારે નવી ટેપ પડે. પછી ફેરવવા જઈએ તો કશું વળે નહીં. આ વાણી એ પુદ્ગલનો ધર્મ નથી, આ ઔપચારિક વસ્તુ છે. એટલે ગયા અવતારના જે ભાવો છે, ગત ભાવો છે, તે અત્યારે મહીં ઉદયમાં આવે છે ને તે જ પ્રમાણે તરત જ (કોડવર્ડમાંથી શોર્ટહેન્ડ થઈને) ટેપ રેડી (તૈયાર) થઈ જાય છે ને શબ્દો નીકળે છે. આ બધું સ્પીડી કામ થઈ જાય છે. આ અજાયબી છે ! આ વાણી નીકળે છે તેમાં મૂળ ભાવ નથી, ગતભાવ છે. ગતભાવ એ ડિસ્ચાર્જ ભાવ છે ને તેના આધારે વાણી નીકળે છે. એટલે વાણી એ 'ડિસ્ચાર્જ'નું 'ડિસ્ચાર્જ' છે અને મન એ 'ધ્યોર' 'ડિસ્ચાર્જ' છે. 'ડિસ્ચાર્જ' ભાવ એટલે નિર્જીવ ભાવ.

કોડવર્ડમાંથી શોર્ટ હેન્ડ, પછી વાણી

પ્રશ્નકર્તા : એટલે ભાવ પ્રમાણે કોડવર્ડ થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : ભાવ કરવાનો નહીં. ભાવ શું

છે, એ ઉપરથી કોડવર્ડ થઈ જાય. અત્યારે ઉદય આવેલો ભાવ શું છે, તે ઉપરથી કોડવર્ડ થાય.

પ્રશ્નકર્તા : એ ઉદય વર્તમાનકાળમાં આવે કે ભવિષ્યમાં આવે ?

દાદાશ્રી : જે ભાવ વર્તમાનમાં ઉદય આવ્યા, તેના ઉપરથી કોડવર્ડ થાય ને કોડવર્ડ થઈને પછી આગળ બધું થતું થતું થતું પછી આ વાણી બહાર નીકળે. તે આ ગયા અવતારે થઈ ગયેલું, એ અત્યારે પ્રગટ થાય.

એ થઈ ગયેલી ટેપરેકર્ડ તે જ અત્યારે બોલે. અને અત્યારે નવી થઈ રહી છે તે હજુ આપણને સંભળાય નહીં. એ આગળ ઉપર સંભળાય. એને પરિપાક થતા પચાસ-પોણોસો-સો વર્ષ થાય છે. એટલે પરિપાક થતા બહુ વાર લાગે છે. એનો ગાળો લાંબો હોય. વાણીને (પરિપાક) થતા થતા બહુ ટાઈમ લાગે.

પ્રશ્નકર્તા : તો આપને કોઈ સવાલ પૂછે, તો તમે વાણી દ્વારા જવાબ આપો છો એ કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : મારે તો કંઈ જવાબ આપવાની જરૂર જ નહીં, કોડવર્ડથી જવાબ નીકળી જાય.

પ્રશ્નકર્તા : 'કોડવર્ડ'થી એટલે શું ?

દાદાશ્રી : કોડવર્ડ સુધી તો આ થઈને આવેલું છે. કોઈ પ્રશ્ન પૂછે કે તરત આ કોડવર્ડમાંથી નીકળી જાય. કોડવર્ડમાંથી પછી એનું શોર્ટ હેન્ડ થાય છે અને પછી આ વાણી નીકળે છે, બધાને સમજાય એવી ભાષામાં. પેલું શોર્ટ હેન્ડ, પણ ના સમજાય એવી ભાષા હોય. અત્યારે આ કોડવર્ડ થઈને તો આવેલું જ હોય. પૂર્વભવનું જે 'અવસ્થિત' હતું, તે 'વ્યવસ્થિત'માં કોડવર્ડ તરીકે આવ્યું હોય.

એ બધું પાછલું જ

પ્રશ્નકર્તા : આ કોડવર્ડ સુધી થઈને આવેલું

છે. એ અત્યારના દર્શનના આધારે કે પાછલા દર્શનના આધારે ?

દાદાશ્રી : એ તો પાછલા દર્શનના આધારે જ કોડવર્ડ થયેલું ને, બધું.

પ્રશ્નકર્તા : તમે અત્યારના બનેલા પ્રસંગોની વાત કરો છો, એ ટેપ તો અત્યારે નીકળી.

દાદાશ્રી : ના, બધું પાછલું જ. અત્યારે તો આ વસ્તુઓ રૂપકમાં આવેલી. મૂળ તો પાછલું જ ને ! એ તો પહેલા કોડવર્ડ સુધી ટેપ થયેલી જ છે, તે અત્યારે કોડવર્ડ હેલ્પ કરે છે.

પ્રશ્નકર્તા : કોડવર્ડમાંથી વાણી નીકળે, એમાં અત્યારનું દર્શન કંઈ જ કરે નહીં ?

દાદાશ્રી : અત્યારનું કશું આમાં લાગે-વળગે નહીં ને ! એવું છે ને, કોડવર્ડ સુધી બધું પહેલા તૈયાર થઈ ગયેલું હોય. પેલા સામો પૂછે કે તરત શોર્ટ હેન્ડ થતા જ બહાર નીકળે, હડહડાટ !

પ્રશ્નકર્તા : તે વખતે આપના અત્યારના જ્ઞાનનું એની અંદર એડિશન થાય ?

દાદાશ્રી : ના, કશુંય નહીં. એ જે છે એ જ. તેથી જ અમે કહીએ છીએ ને, આ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે. અત્યારે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેવાથી અમને ભૂલચૂક દેખાય કે આમાં શું વાગ્યું ! આ ટેપમાં શું ભૂલચૂક થાય છે, એ દેખાય.

પ્રશ્નકર્તા : પણ એ તમે સુધારો નહીં ?

દાદાશ્રી : એ સુધરે જ નહીં ને !

પ્રશ્નકર્તા : એટલે જે ટેપ થયેલી છે એ જ આવે ?

દાદાશ્રી : હા. અને એ તો મારે એકલાને નહીં, બધાયને એવું જ છે. પ્લીડિંગ ઊંધું થાય ને, એટલે વકીલેય કહે કે 'તમારું નસીબ ફૂટલું

છે એટલે એવું બોલાયું.' પણ ટેપ થયેલું એવું જ બોલાય છે. એ મારા ભાગ્ય પ્રમાણે તારી ટેપરેકર્ડ નીકળે અને બીજાના કેસમાં બીજાના ભાગ્ય પ્રમાણે તારી ટેપ નીકળે. ના સમજાયું તને ?

પ્રશ્નકર્તા : એને આપે 'વ્યવસ્થિત' છે, એમ કહ્યું ને ?

દાદાશ્રી : સૂક્ષ્મ થઈ ગયેલું છે, હવે સ્થૂળ થવાનું બાકી છે.

પ્રશ્નકર્તા : એ સ્થૂળ થતી વખતે આપનું જ્ઞાન શું કામ કરે ?

દાદાશ્રી : આ આજના જ્ઞાનથી એ ક્યાશ મહીં કંઈ હોય તો ખબર પડી જાય કે અહીં ક્યાશ છે.

'હું' જાણતાર, 'બોલતાર' ટેપરેકર્ડ

તમે બોલો છો તેય ટેપરેકર્ડ છે, પણ તમને ખબર નથી એટલે 'હું બોલ્યો' એમ બોલો છો. એ તમારે છૂટે એવું નથી. માટે તમને વાણી પારકાની નહીં લાગે. અને હું તો આ જાણી ગયો કે 'હું કોણ છું' ને 'આ બધું શું છે' એનો ભેદ, એની વચ્ચે લાઈન ઓફ ડિમાર્કેશન છે મારે. આ ચેતનનો ભાગ અને આ મેટર (જડ)નો ભાગ, એ બેની વચ્ચે લાઈન ઓફ ડિમાર્કેશન પડી ગયેલી છે મારે. ત્યારે સોલ્વ થાય, નહીં તો આ પઝલ સોલ્વ થાય નહીં ને ! નહીં તો પારકાના ખેતરના ભીંડા ખાઈએ, તો ગાળો જ ભાંડે ને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : ના ચાલે એ તો. તેનો માર છે ને, સંસારમાં. લોક પારકા ખેતરનો લાભ ઉઠાવવા ફરે છે. ભાન નહીં હોવાથી બધા 'હું બોલ્યો, તે બોલ્યો, હું કેવું બોલ્યો' એવું કહે છે. ત્યારે 'હું (કોણ છું, બોલનાર કોણ)' એ તો નક્કી થયા સિવાય શું બોલ્યો, કેવું બોલ્યો તે (કેમ કહેવાય) ? જ્યાં

સુધી જે કોઈ પણ માણસ એમ બોલે છે કે ‘હું બોલું છું, મારી વાણી છે’, ત્યાં સુધી એ અજ્ઞાની છે. જેટલી કચાશ એટલું એ બોલે.

એટલે આ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ વક્તા છે, તમે શ્રોતા છો ને હું જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું. ‘વક્તા શું બોલે છે’ અને ‘શ્રોતાનો શો પ્રતિભાવ છે’, એ બન્નેનો હું જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું. આપણે દેખાઈએ છીએ બે, પણ વ્યવહાર ત્રણનો છે.

પ્રશ્નકર્તા : આ તમે કહો છો કે ‘ટેપરેકર્ડ બોલે છે ને હું એનો જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું.’ તો આ જે પદ તમે કહો છો, તે અસલી પદ છે કે એના નીચેનું પદ છે ?

દાદાશ્રી : બિલકુલ અસલી પદ. એ જે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છે ને, તે આ શરીરનો માલિક એ નથી, મનનો માલિક નથી, વાણીનો માલિક નથી. જુદો છે એ, એટલે અસલ પદ, તદ્દન અસલી પદ ! એની આગળ કોઈ ઉપરી છે જ નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : એ અસલી પદ કેટલું દૂર છે ?

દાદાશ્રી : નજીકમાં નજીક અસલી પદ છે, બીજું બધું દૂર છે. ખેતરા, બૈરી, છોકરાં, બીજું બધુંય આધું છે.

પ્રશ્નકર્તા : તો એ પદ સમજાવો તમે. જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા એટલે કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : ‘જ્ઞાની છું’ એટલે હું જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું. શેનો ? ‘(ટેપરેકર્ડ) શું બોલી રહી છે’ તેનો. ધીસ ઈઝ ધી ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ. ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ ઈઝ સ્પીકિંગ વિથ યુ. ટેપરેકર્ડ ઈઝ ધી સ્પીકર. તમે શ્રોતા છો અને હું વચ્ચે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું. ધીસ ઈઝ નોટ માય સ્પીચ, પણ ટેપરેકર્ડની સ્પીચ છે આ. આ ટેપરેકર્ડ કહીએ છીએ, એ કેવી સુંદર વાગે છે ! અને હું જાતે બોલવા જઉં તો બગડી જાય.

પ્રશ્નકર્તા : આમાં શ્રોતા તો બાજુ ઉપર રાખો. પણ વક્તા અને જ્ઞાતા, એ બન્ને વચ્ચેનો સંબંધ કયો ?

દાદાશ્રી : ‘હું’ ને ‘બોલનાર’ બે જુદા છે. ‘બોલનાર’ ટેપરેકર્ડ છે અને ‘હું’ જાણનાર છું. ‘આ ટેપરેકર્ડ શું વાગી રહી છે’ એ જોયા કરું, જાણ્યા કરું. આમાં ક્યાં ક્યાં ભૂલ થાય છે, કઈ ભૂલ છે ને કઈ નથી, એ બધું હું તપાસ રાખ્યા કરું છું. કયો શબ્દ અવળો નીકળ્યો, કયો શબ્દ સવળો નીકળ્યો, સામાને ફાયદો થઈ રહ્યો છે કે નહીં, કયો શબ્દ વાંધાજનક છે, કયો શબ્દ વધારે પડતો છે કે કયો શબ્દ ઓછો છે, કયો શબ્દ ગેરવાજબી છે, એમાં સામાને દુઃખ થશે કે કેમ, એનું મારે નિરંતર રિસર્ચ (શોધખોળ) જેવું ચાલે. એટલે આ ટેપરેકર્ડ કેવી બોલે છે ને શું શું બોલે છે, એને જોવું ને જાણવું, એ જ મારા સ્ટડી(અભ્યાસ)માં હોય. બધું ખ્યાલમાં આવી જાય. બનતા સુધી ભૂલ વગરની ટેપ છે. પણ વખતે કોઈ વખત ભૂલ બનીય જાય, કંઈ કહેવાય નહીં.

કારણ કે એ વાણી મારી નથી, એ ટેપરેકર્ડ છે. એ ટેપરેકર્ડ બોલે છે ને હું જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છું. આ વાણી શું બોલી (બોલાઈ) રહી છે, તે હું તેને જોયા કરું છું.

તે પાછો હુંય સાંભળું છું, હં. તમારે એવું ના માનવું કે હું નથી સાંભળતો. તમે જાણો કે દાદાજી અમને બધાને સાંભળાવે છે ! અરે ભઈ, હુંય સાંભળું છું.

પ્રશ્નકર્તા : અમે આપની વાણી કાને સાંભળીએ છીએ. આપ કઈ રીતે સાંભળો છો ? આપે કહ્યું ને, આ વાણી હુંય સાંભળું છું.

દાદાશ્રી : ત્યારે હું કંઈ સાંભળ્યા વગર રહેતો હોઈશ ? મનેય જ્ઞાન થાય કે ના થાય, આવું સાંભળું એટલે ? એને હુંય સાંભળું છું ને !

અને ભૂલચૂક થતી હોય તો હુંય ભૂલ કાઢું ને ! હા, મહીં એકાદ ભૂલ થયેલી હોય તો હુંય ભૂલ કાઢું કે ‘આ ભૂલ છે.’

ટેપની ભૂલ જડે જોતારાને

પ્રશ્નકર્તા : ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડમાં ભૂલ હોય ?

દાદાશ્રી : હા, કોઈક વખતે ભૂલ બની જાય. પણ તે જોવાની. હવે અમારો શું ગુનો થતો હશે ? કોઈ જાતનો અમારો ગુનો થાય નહીં. કારણ કે આ શરીરમાં જ હું રહેતો નથી. અઠ્ઠાવીસ વર્ષથી આ શરીરમાં ફર્સ્ટ નેબરર (પહેલા પડોશી) તરીકે રહું છું. તો પછી અમારા ગુના ક્યાં આગળ આવ્યા ? છતાંય આ ‘પટેલ’ના ગુના છે. આ ‘એ.એમ.પટેલ’ ઉપદેશ ડિગ્રી ઉપર છે અને ‘ભગવાન’ પોતે ૩૬૦ ડિગ્રી પર છે. ‘એ.એમ.પટેલ’ને ચાર ડિગ્રી ઓછી છે, એટલે કંઈ ભૂલ થવાનો સંભવ તો ખરો જ. ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ ચાર ડિગ્રી કમીવાળી છે, પરફેક્ટ નથી. આ વળી આ ચાર ડિગ્રી કમીવાળી છે એટલે ‘મારે’ જોતા રહેવું પડે. ‘જોનાર’ છે તે પૂરી ડિગ્રીથી જુએ છે એટલે એ ભૂલચૂક હોય તે સુધારી આપે. ‘એની’ ભૂલો ભાંગશે એટલે કમ્પ્લીટ (પૂર્ણ) થઈ જશે.

અત્યારે આ બોલાય છે, તેની જોખમદારી મારી નથી. કારણ કે હું આમાં જુદો છું. આ રેકર્ડ બોલી રહી છે, એટલે જોખમદારી નથી રહેતી. પણ જો ભૂલ થયેલી હોય તો અમે તરત નોંધ કરીએ. લોકોની પાસે ભૂલવાળી વાણી બોલવાની નથી. વાણી એકદમ ક્લિયર હોવી જોઈએ, બિલકુલ ભૂલ વગરની હોવી જોઈએ, એક સેન્ટ પણ ભૂલ ના હોવી જોઈએ. એક સેન્ટ જેટલી ભૂલથી લાખો માણસોને નુકસાન થઈ જાય. આખા દહાડામાં એકાદ ભૂલ નીકળે વખતે, તોય અમારી નોંધ હોય. હા, ભૂલ તો ચાલવી જ ના જોઈએ. ભૂલ ભાંગવી જ પડશે.

આ પુદ્ગલની પણ ભૂલ ભાંગવી પડશે. આત્મામાં ભૂલ છે જ નહીં. ભૂલ કોની ભાંગવાની છે ?

પ્રશ્નકર્તા : પુદ્ગલની.

દાદાશ્રી : હા. પુદ્ગલ કોનું ? આપણું ઊભું કરેલું. ભલે અત્યારે આપણે માલિક ના હોઈએ, પણ ઊભું કરેલું કોનું ? જવાબદારી કોની ? હું ઈઝ રિસ્પોન્સિબલ ?

પ્રશ્નકર્તા : આપણે પોતે જ.

દાદાશ્રી : હા. માટે આપણી ભૂલ એક પણ રહેવી ના જોઈએ હવે. એ ભૂલોમાં કોઈ માણસને કે કોઈને દુઃખ આપવાની ક્રિયા જ નથી હોતી. ફક્ત અહીંથી વાણી જરા કઠણ નીકળી હોય અને એ ભાઈને વાગે, તો એ ભૂલ કહેવાય. વાણી સહેજ પણ વાગવી ના જોઈએ. સાચી વાત હોય તોય પણ વાગવી ન જોઈએ. એક અક્ષરેય અવળો ના બોલાય. એક અક્ષર તો શુંનું શું કરી નાખે ! એટલે કોઈને દુઃખ થાય એવી વાણી નીકળી હોય તો મને ખબર પડી જાય તરત જ, કે ‘આ ટેપરેકર્ડ કેવી ઊતરી છે, કોનો દોષ આમાં ?’ પછી દોષવાળાને કહી દઉં કે ‘તમે માફી માગી લો. તમે આમ કેમ કર્યું ? તમે ભૂલ કરી છે.’ એટલે માફી મંગાવી લઉં. કો’કને દુઃખ કરવા માટે આ ટેપરેકર્ડ નથી, સુખ કરવા માટે છે.

એટલે આ તમારી જોડે વાત થાય ને, તોય અમારે મહીં મશીનરી ચાલુ જ હોય. ભૂલો થતી દેખાય, ઓન ધી મોમેન્ટ ! એમાં તો વાર જ નહીં. કારણ કે આ હું બોલતો નથી ને ! આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે એટલે જવાબદારી મારી નથી. જવાબદાર ટેપરેકર્ડ છે. છતાંય મહીં મશીન ચાલુ હોય, જે ચોખ્ખું કરી નાખે બધું. પેપર ચોખ્ખું, ક્લિયર કરી નાખે. નહીં તો સામાનો અહંકાર ભગ્ન થાય ને ! એટલે એ ટેપરેકર્ડમાં શું ભૂલ આવી છે, તે પછી મારે સુધારવી પડે.

અવિરત જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા

એટલે આ રિસર્ચ તેનું મૂકેલું છે. એવું જોઈએ ને, ઉપર ? જેટલું તમે મારી વાણીનું રિસર્ચ કરો, એના કરતાં હું વધારે કરું. કારણ કે મારી જાગૃતિ સંપૂર્ણ હોય. મારી જાગૃતિ એમાં જ હોય ને !

એટલે આ દેખાય છે, એ ભાદરણના પટેલ છે અને આ જે બોલે છે એ ટેપરેકર્ડ છે, ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે અને મહીં 'દાદા ભગવાન' પ્રગટ થયેલા છે. તેમની સાથે હું રહું છું એકતાથી. અને કોઈ વખત બહાર નીકળીને અંબાલાલ સાથેય એક તાર થાઉં છું. બેઉ બાજુ વ્યવહાર કરવા દેવો પડે. આ અત્યારે વ્યવહારમાં આવ્યો કહેવાય. નહીં તો મહીં પોતે અભેદ રહે.

પ્રશ્નકર્તા : આપને દ્રષ્ટાભાવની સ્થિતિ કાયમ રહે ?

દાદાશ્રી : જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા સ્થિતિ કાયમ રહે. આ વાત ટેપરેકર્ડ કરે છે અને અંદર શુદ્ધ ઉપયોગ રહે. આ શું બોલ્યા ને શું નહીં, એટલું જ જોયા કરીએ. આ વાતેય ચાલતી હોય ને શુદ્ધ ઉપયોગ રહે.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા ભાવ સાથે પરમાનંદ ભાવ હોય ને ?

દાદાશ્રી : પરમાનંદ જ હોય, નિરંતર પરમાનંદ. એટલે નિરંતર જુદા જ રહેવાનો વ્યવહાર છે. અમે એક સેકંડ પણ પુદ્ગલ ભાગમાં રહેતા નથી. હું તો ક્ષેત્રજ્ઞ તરીકે જોયા કરું છું. 'હું' મારા ક્ષેત્રમાં જ રહું છું.

માલિક નહીં, પાડોશી રહ્યા

એટલે આ વાતો કરીએ છીએ, આ ટેપરેકર્ડ વાગ્યા કરે છે અને હું સમાધિમાં છું. અઠ્ઠાવીસ વર્ષથી અમે આત્માની બહાર નીકળ્યા નથી. અમે અત્યારેય આત્મામાં જ છીએ. આ વાણીમાં હું રહેતો નથી, આ દેહમાં હું રહેતો નથી અને આ મનમાં

હું રહેતો નથી. આ ત્રણેયના પાડોશી તરીકે રહું છું. ત્રણેયના માલિકીપણાના દસ્તાવેજ કોઈ જાતના નથી. આ બધા માલિકીપણાના ટાઈટલ ફાડી નાખેલા છે અને તમે તો ટાઈટલ સાચવીને ત્યાં બેંકમાં મૂકી આવ્યા છો, બેંકના ખાનામાં, કે 'મારું શરીર, મારું શરીર.' ક્યાં સુધી રાખશો ? બારસો વર્ષ રાખશો ?

પ્રશ્નકર્તા : કોઈના હાથની વાત નથી.

દાદાશ્રી : જો કોઈના હાથની વાત ના હોય, તો તેને 'મારું' કરીને શું અર્થ છે ? એવી મૂર્ખાઈ કોણ કરે તે ! તમે તો મકાનનાય ટાઈટલ ફાડી નાખ્યા નથી. તમે ટાઈટલ ફાડી ના નાખો ને ? અમે તો આનાય ટાઈટલ ફાડી નાખ્યા છે. એટલે કોઈ ગાળો ભાંડે, ધોલો મારે, તો પણ માલિક ના થાઉં હું અને લોકો તો માલિક થઈ જાય ને ? ગાળ ભાંડતા પહેલા માલિક થઈ જાય ને ? ધોલ મારે તો માલિક થઈ જાય કે નહીં ? એવું કહે ને કે 'કેમ મને ધોલ મારી ?'

મન-વચન-કાયાની માલિકી મારી છે જ નહીં, કેટલાય વખતથી આઈ એમ નોટ ધી ઓનર (હું માલિક નથી). માલિકીપણાનો દાવો નહીં અમારો. અને જે સત્સંગ થાય છે, એ બધો ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ કર્યા કરે છે. એકેય શબ્દ નકામો ના જાય, વાણીના માલિક નથી માટે. અમારામાં અહંકાર ને મમતા શૂન્યતાને પહોંચેલા હોય. એટલે હું કહું છું કે આ ટેપરેકર્ડ બોલી રહી છે. 'હું બોલ્યો' ને આ 'મારી વાણી' હોય નહીં, માટે એ ટેપરેકર્ડ છે અને આ ટેપરેકર્ડમાં અહંકાર ને મમતા બેઉ નથી, એટલે પ્યોર (ચોખ્ખી) છે.

'હું' : 'બોલનાર' : 'અંબાલાલ'

પ્રશ્નકર્તા : તો આ ટેપરેકર્ડમાં અંબાલાલભાઈનો ભાગ નહીં ?

દાદાશ્રી : ના. આ બધાના માલિક એ પોતે. એટલે 'હું બોલું છું' એમ બોલે ને, તો

તો માલિકીપણું થાય અને પોતે માલિક છે નહીં. માલિક હોય તો, એવું ના બોલે કે મારે નહોતું બોલવું તોય બોલાઈ જવાયું. લોકો તો એવું બોલે અને બોલ્યા પછી પસ્તાય કે ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : હવે પોતે બોલનાર છે નહીં. ટેપરેકર્ડ બોલે છે આ. અને ટેપરેકર્ડ અંબાલાલ બોલે તો એ કોઝ કહેવાય. અને આ ટેપરેકર્ડ બોલે તો એ પરિણામ છે. એટલે આ બધા પરિણામ છે. અંબાલાલથી એમ ના કહેવાય કે ‘હું બોલ્યો.’ આ જગતના લોકો બધાય કહે કે ‘હું બોલ્યો.’

આ વર્લ્ડમાં કોઈ માણસ બોલી શકે જ નહીં ! જે બોલે છે, એ એમ કહે છે ‘હું બોલ્યો.’ પણ એ ભ્રાંતિ છે. બોલી શકે નહીં વર્લ્ડમાં કોઈ માણસ ! એક વાર આવું જ્યારે (કહ્યું) ત્યારે સાયન્ટિસ્ટોને સમજમાં ના આવ્યું, સાયન્ટિસ્ટો(ય) ગૂંચવાડામાં પડી ગયા !

ત બદલો વ્યવહાર, બદલો બિલીફ

આ બધા મનુષ્યમાત્ર જે બોલે છે કે જીવમાત્ર જે બોલે છે, એ ટેપરેકર્ડ બોલે છે. તમારીય ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ છે. પણ તમે તો એના માલિક છો ને ? તમે એમ બોલો કે આ ટેપરેકર્ડ છે ? ના બોલો. કારણ કે તમને અહંકાર હોય કે ‘હું બોલ્યો.’ અને આખું જગત ઈગોઈઝમવાળું છે. એટલે કહેશે, ‘હમ બોલતા હૈ, હમ બોલતા હૈ.’ અરે ક્યા, હમ બોલતા હૈ ? આ ‘હમ’થી તો બંધાય છે. એના કરતાં આ બિચારી ગાયો-ભેંસો સારી, ગધેસીંગય સારા. બોલે પણ કહે નહીં કે ‘હું બોલ્યો.’ આ કૃતરો પોતે અહંકાર કરતો નથી કે ‘હું બોલ્યો.’ એટલે આ જાનવર છે તે ભલે ‘ટેપરેકર્ડ’ નથી બોલતા, ત્યારે ‘માય સ્પીચ’ય નથી બોલતા બિચારા (!) જ્યારે આ લોકો તો બધા એવું કહે કે ‘અમે બોલીએ છીએ.’ ‘હું બોલ્યો ને મેં આમ કર્યું, તેમ કર્યું.’ એ જ બધા છમકલા કર્યા કરે.

પ્રશ્નકર્તા : પણ તે સિવાય વ્યવહાર જ કેમ થઈ શકે એમ છે ?

દાદાશ્રી : વ્યવહારથી ‘હું બોલ્યો’ બોલે, તેનો વાંધો નથી. વ્યવહારમાં તો કહેવું જ પડે ને ! વ્યવહારમાં બોલાય એવું. પણ એવી બિલીફ ના હોવી જોઈએ. અમે ‘અમારી વાણી’ એવું બોલીએ છીએ, તે ખાલી ડ્રામેટિક બોલીએ છીએ. બિલીફમાં એવું નથી અમારું. ખાલી વ્યવહારમાં દેખાવ માટે અમારે બોલવું પડે કે ‘હું બોલ્યો.’ અને તમે જે બોલો છો, તે બિલીફમાં પણ તમને એ જ છે કે ‘હું જ બોલ્યો.’

જગત આખું એવું જ કહે કે ‘હું બોલ્યો.’ ‘ઓહોહો ! મોટા બોલવાવાળા આવ્યા !’ આ દુનિયામાં કોઈ બોલી શકતો હશે ? આ દુનિયામાં કોઈ માણસ એવો જન્મ્યો નથી કે જે સ્વતંત્ર એક શબ્દ પણ બોલી શકે. કોઈ પણ જીવ, ગધેડું કે કૂતરું પણ ના બોલી શકે. કારણ કે બોલવાનું કોઈના હાથમાં નથી.

આપણી સત્તા બોલવાની નથી. આ તો ટેપરેકર્ડ ઉતરી ગયેલી છે, તેટલું જ બોલાય છે. આ તો બોલ્યાનો અહંકાર કરે છે. બોલે છે બીજો અને પોતે કહે છે, ‘હું બોલું છું.’ અહંકાર શાથી છે ? ‘બોલે છે કોણ’ એ જાણતો નથી એટલે. જો બોલનારાને જાણી જાવ ને, તો તમારો અહંકાર ના રહે. આ તો ટેપરેકર્ડ બધી અંદર ગોઠવાયેલી છે. પણ મનમાં આમ ‘હું બોલ્યો’ એમ માને છે. હા, એનું નામ ભ્રાંતિ. અને ભ્રાંતિથી ઊભું રહ્યું છે આ જગત.

સાચી-ખોટી ટેપમાં, જ્ઞાતી તિર્લેખ

પ્રશ્નકર્તા : આપ બહુ સુંદર દૃષ્ટાંત આપો છો.

દાદાશ્રી : એ મેં નથી આપ્યા, આ તો ટેપરેકર્ડ આપે છે. આ ઈનામ મને ના આપતા. આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે. હુંય ખુશ થઈ જાઉં છું કે ઓહોહો ! આજ ટેપરેકર્ડ સરસ વાગી.

પ્રશ્નકર્તા : આ ટેપમાં અજાયબ ભર્યું છે !

દાદાશ્રી : પણ એવું નીકળે તો લોકો પ્રેઝન્ટ (બેટ) મને આપે. આ જવાબ અંબાલાલભાઈ આપતા નથી, આ ટેપરેકર્ડ આપે છે. અમે આનો ગર્વ લઈએ નહીં કે ‘કેવું સારું બોલ્યો’ ને એવું તેવું. કારણ કે મારી વાણી નથી, પછી મારાથી બોલાય જ કેમ કરીને ? એટલે રેકર્ડ સારી વાગે તોય એનો હું માલિક થતો નથી. અને આ રેકર્ડ તો લોક વખાણ કરે એવી જ હોય ને ? પણ એના માલિક ના થઈએ અમે. માલિક થઈ તો પોઈઝન થઈ જાય. અમે તો જવાબદારી જ નથી લેતા ને, એની.

ઘણા ફેરા તો આ ટેપરેકર્ડ સાંભળીને હું પણ ખુશ થઈ જાઉં. અને બીજું સાંભળીએ તોય અમે નાખુશ ના થઈએ અને તમે બધા નાખુશ થઈ જાવ. તે આમ નાખુશ તો તમે થતા નથી પણ જરા કાચું પડી જાય. પછી સમું કરો. ત્યારે સાંભળો તે ઘડીએ પહેલા તો કાચું પડી જાય. તે ઘડીએ કહે કે દાદા, કેમ આવું બોલ્યા ? એટલે અમારે કહેવું પડે કે આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે.

આ તો ટેપરેકર્ડ એમ ને એમ જ નીકળ્યા કરે. અને અમે તો ‘આ ટેપરેકર્ડ શું બોલે છે’ એ જોયા કરીએ ને જાણ્યા કરીએ, બસ ! ખરાબ બોલાય તોય અમે જાણીએ અને સારું બોલાય તોય અમે જાણીએ. બેઉના જાણકાર અમે. એમાં ખરાબોટાનીય પછી જોખમદારી નહીં. કારણ કે ટેપરેકર્ડ બોલે છે, ‘હું’ તો ‘જાણનાર’ છું. ‘હું’ જુદો છું.

અમારે સારી વાણી સાથે લેવાદેવા નથી અને અમારે ખરાબ વાણી સાથેય લેવાદેવા નથી. વાણી સારી નીકળે તોય મારી નહીં ને ખરાબ નીકળે તોય મારી નહીં. અમે તો સારી હોય તોય ‘મારી’ ના કહીએ ને ખરાબ હોય તોય ‘મારી’ ના કહીએ. જે નીકળે એ સાચી, કરેકટ ! એનું

માલિકીપણું નહીં. સાચો જવાબ હોય કે ભૂલવાબો હોય, પણ ટેપરેકર્ડનો. વખાણતો હોય કે ખરાબ કહેતો હોય, તોય ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડનું. તેથી તમે જશ આપો તો એની અમને જરૂર નથી. કારણ કે આ ટેપરેકર્ડ બોલે છે, એમાં અમારે શું લેવાદેવા ? અને અપજશ આપો તોય અમને લેવાદેવા નથી.

ચાલો, તીર્થકરોની દૃષ્ટિએ...

પ્રશ્નકર્તા : આ શું થાય છે ? આ ટેપરેકર્ડ થોડી વાગે ને, તે વખતે એમ લાગે કે આ ટેપરેકર્ડ છે. પછી થોડીવાર વધારે બોલે ને, એટલે મહીં જોઈન્ટ થઈ જાય, જુદાપણું રહેતું હતું તે ના રહે.

દાદાશ્રી : છતાં આપણને હવે આ બધી નિકાલી બાબત છે. પહેલા તો આપણે એમ જાણતા હતા કે આ બધા માણસો બોલે છે અને તેથી મને દુઃખ થાય છે. પણ હવે આપણને ખબર પડી કે આ તો રેકર્ડ બોલે છે. જ્યારે સાચું જ્ઞાન થયું ત્યારે આપણને ખબર પડી કે આ તો રેકર્ડ બોલે છે, આ ફાઈલ છે, આ ‘વ્યવસ્થિત’ છે.

એટલે બધો ગહન કોયડો છે કે આ જગત કોઈથીય ઉકેલાયેલું નહીં. તીર્થકરો એ ઉકેલીને જતા રહ્યા ને તીર્થકરોના દર્શન કર્યા, એ લોકો ફાવી ગયા. જે લોકોએ ભગવાનના ભાવથી દર્શન કર્યા અને ભગવાનને કહ્યું કે મારી પર કૃપા વરસાવો, એ લોકો ફાવી ગયા. બાકી કોઈ આનો ઉકેલ લાવેલા નહીં. બહુ ગહન, ગહન, ગહન કોયડો છે આ !

આ પઝલનું સોલ્યુશન આપણે થોડા વિભાગમાં આપી દીધું, શોર્ટ કટ કરીને એને. શોર્ટ કટમાં આપી દીધું એટલે ભાંજગડ જ મટી ગઈ ને ! એટલે જો તમારે મોક્ષે જવું હોય તો ભગવાનની દૃષ્ટિથી ચાલવું પડશે. ભગવાનની દૃષ્ટિ કેવી છે કે જગતમાં કોઈ દોષિત છે જ નહીં. અને સંસારમાં ભટકવું હોય તો લોકદૃષ્ટિથી ચાલવું પડશે. લોકદૃષ્ટિ કેવી છે કે ‘આ આણે કર્યું, આણે મારી જોડે આમ

કર્ચુ.' તેનાથી અહીં આગળ ભટકવું પડશે. અને ભગવાનની દૃષ્ટિ કેવી છે કે કોઈ જીવ ગુનેગાર છે જ નહીં. એટલે કોઈ ગાળો ભાંડતો હોય તો, મેં તમને જ્ઞાન આપ્યું છે કે એ રેકર્ડ બોલી રહી છે, એમાં એનો શો ગુનો ? અને રેકર્ડ જે બોલી હોય, તેનું ખોટું આપણને લાગે નહીં. આવી ભગવાનની દૃષ્ટિ છે, એનાથી મોક્ષ થાય. આ તો બધા અજ્ઞાનતાથી એમ માને છે કે એ પોતે જ બોલે છે. તેથી એમ લાગે છે કે આ તો મારી પર બહુ ત્રાસ કરે છે. પણ એ કશું બોલતો જ નથી. એટલે આપણું જ્ઞાન ઈટસેલ્ફ જ બધી રીતે છોડાવે છે, ને નિરંતર સમાધિમાં રાખે એવું આ જ્ઞાન છે.

જ્ઞાતા-જ્ઞેયનો સંબંધ રહેવો જોઈએ. 'દેહ કઈ બાજુ રહે છે, દેહના શા શા ચેનચાળા છે' એ જ્ઞાનમાં દેખાવું જોઈએ. વાણી કઠોર નીકળે છે કે સુંવાળી નીકળે છે, એ પણ તમને દેખાવી જોઈએ કે હજુ તો કઠોર વાણી નીકળે છે. પણ તેય રેકર્ડ છે, એ દેખાવું જોઈએ.

અંતે તો વાત એકની એક જ

પ્રશ્નકર્તા : આ તીર્થકરોને અભિવ્યક્તિ હશે, તે જુદી હશે ? તેઓ અકર્તાપણું કહેતા હશે ? આપ ટેપરેકર્ડ શબ્દ વાપરો છો, એ લોકો અકર્તાપણું કહે, એવું નહીં ?

દાદાશ્રી : જેવી પબ્લિકને જરૂરિયાત હતી, તેવી એમની પાસેથી વાણી નીકળતી હતી. એ પોતે જાણે કે આ વાણી એ મારું સ્વરૂપ ન હોય. વીર (મહાવીર) ભગવાનને એક ક્ષણ પણ એવું નથી લાગ્યું કે આ હું બોલું છું. બાકી વીર ભગવાન બોલ્યા છે, તેય ટેપરેકર્ડ જ બોલી છે. મેં ટેપરેકર્ડ કહ્યું, કારણ કે આ કાળમાં ટેપરેકર્ડ નીકળ્યા છે. એટલે 'ટેપરેકર્ડ' તમને બતાવું છું, અંગુલિનિર્દેશ કરું છું. પણ તે દહાડે ટેપરેકર્ડ હતું જ નહીં ને !

તીર્થકરો એકલા જ જાણતા હતા કે આ રેકર્ડ

બોલી રહી છે. તે અમે એ વાત ઉઘાડી કરી દીધી કે આ રેકર્ડ બોલી રહી છે. તું સાંભળે છે અને હું જોઉં છું ને જાણું છું. એના મનમાં એમ થાય કે આ હું રોજ બોલું છું, પણ આ તો રેકર્ડ બોલે છે.

વિજ્ઞાનથી અસર મુક્ત

આ વિજ્ઞાન એવું સુંદર છે ને કે કોઈ રીતે બાધક જ નથી ને ઝટપટ ઉકેલ લાવે એવું છે. પણ આ વિજ્ઞાનને લક્ષમાં રાખે કે દાદાએ કહ્યું છે કે વાણી એટલે બસ રેકર્ડ જ છે, પછી કોઈ ગમ્મે તેવું બોલ્યો હોય કે ફોજદાર ટૈડકાવતો હોય પણ એની વાણી એ રેકર્ડ જ છે, એવું ફિટ થઈ જવું જોઈએ તો આ ફોજદાર ટૈડકાવતો હોય તો આપણને અસર ના કરે.

કોઈ પણ માણસ બહુ વધારે બોલ બોલ કરતો હોય તોય આપણે સમજી જવું કે આ રેકર્ડ બોલી. રેકર્ડને રેકર્ડ જાણીએ તો આપણે ગબડી ના પડીએ. નહીં તો તન્મયાકાર થઈએ તો શું થાય ?

આપણા જ્ઞાનમાં આ 'વાણી એ રેકર્ડ છે' એ એક કૂચી છે અને એમાં આપણે ગપ્પું મારવાનું નથી. એ છે જ રેકર્ડ. અને રેકર્ડ માનીને જો આજથી આરંભ કરે તો ? તો પછી છે કશું દુઃખ ? આપણી ઊંચી નાતોમાં લાકડી લઈને મારંમારા નથી કરતા. અહીં તો બધા વાણીના જ ધડાકા ! હવે એને જીતી ગયા પછી રહ્યું કશું ? વાણી એ રેકર્ડ છે, તેથી મેં એ બહાર પાડેલું. આ બહાર ખુલ્લું પાડવાનું કારણ શું ? તેને લીધે તમારા મનમાંથી વાણીની કિંમત જતી રહે. અમને તો કોઈ ગમે તેવું બોલે ને, તોય એની અક્ષરેય કિંમત નથી. હું જાણું કે એ શી રીતે બિચારો બોલવાનો છે ? એ જ ભમરડો છે ને ! અને આ તો રેકર્ડ બોલી રહી છે. એ તો ભમરડો છે, દયા ખાવા જેવો !

પ્રશ્નકર્તા : 'આ ભમરડો છે' એટલું તે વખતે લક્ષમાં નથી રહેતું.

દાદાશ્રી : ના, પહેલું તો 'વાણી એ રેકર્ડ છે' એવું નક્કી કરો. પછી 'આ બોલે છે એ વ્યવસ્થિત છે. આ ફાઈલ છે, એનો સમભાવે નિકાલ કરવાનો છે.' આ બધું જ્ઞાન જોડે જોડે હાજર રહે ને, તો આપણને કશું અસર ના થાય. જે બોલે છે એ 'વ્યવસ્થિત' છે ને ? અને રેકર્ડ જ બોલે છે ને ? એ પોતે નથી બોલતાને આજે ? એટલે કોઈ માણસ જોખમદાર છે જ નહીં અને ભગવાનને એવું દેખાયું છે કે કોઈ જીવ કોઈ જાતનો જોખમદાર છે જ નહીં. એટલે કોઈ ગુનેગાર છે જ નહીં, એ ભગવાને જોયેલું. એ દૃષ્ટિથી ભગવાન મોક્ષે ગયા. અને જગતે 'ગુનેગાર છે' એમ જોયું, તેથી જગતમાં અથડાય છે. બસ, આટલી જ દૃષ્ટિનો ફેર છે !

એ જ્ઞાત અનુભવમાં લો

પ્રશ્નકર્તા : આ દૃષ્ટિ કેળવવી કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : એ જ જ્ઞાન મેં તમને આપ્યું છે. આપણું જ્ઞાન જ એવું આપેલું છે કે તમને કશીય હરકત ના આવે એવું છે, પણ જો ઊંડા ઊતરે ને તો ! ગમે એટલું ખરાબ બોલે તો પણ એ રેકર્ડ છે ને !

પ્રશ્નકર્તા : હા, પણ આ જે દૃષ્ટિ છે એ મહીં ફિટ થઈ જાય, એના માટે શું પુરુષાર્થ કરવો ?

દાદાશ્રી : પુરુષાર્થ કશોય કરવાનો નથી. આમાં તો 'દાદાજી'ની આ વાત તદ્દન સાચી છે ને એના પર ઉલ્લાસ જેમ જેમ આવે, તેમ તેમ મહીં ફિટ થતું જાય.

એટલે હવે એવું નક્કી કરી નાખો કે દાદાએ કહ્યું છે એમ જ છે કે આ વાણી એ ટેપરેકર્ડ જ છે. હવે એને અનુભવમાં લો. એ ટૈડકાવતો હોય તો તે ઘડીએ આપણે મનમાં હસવા લાગીએ એવું કંઈક કરો. કારણ કે ખરેખર વાણી એ ટેપરેકર્ડ જ છે અને એવી તમને સમજણ પડી ગઈ છે. કારણ

કે ના બોલવું હોય તોય બોલી જવાય છે, તો પછી 'આ ટેપરેકર્ડ જ છે' એ જ્ઞાન ફિટ કરી નાખો.

પ્રશ્નકર્તા : ધારો કે સામાની રેકર્ડ વાગતી હોય ને તે વખતે આપણે કહીએ કે આ રેકર્ડ વાગી રહી છે. પણ અંદર પાછું 'આ કહે છે તે ખોટું છે, આ બરોબર નથી, આવું કેમ બોલે છે ?' એવું રિએક્શન પણ થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : ના, પણ એવું શેને માટે થવું જોઈએ ? જો એ રેકર્ડ જ બોલે છે, તમે જો જાણી ગયા છો કે આ રેકર્ડ જ બોલે છે, તો પછી એની અસર જ ના હોય ને !

પ્રશ્નકર્તા : પણ પોતે નિશ્ચિત રૂપે માને છે, સો એ સો ટકા માને છે કે આ રેકર્ડ જ છે, છતાં એ રિએક્શન કેમ આવે છે ?

દાદાશ્રી : એવું છે કે એ રેકર્ડ જ છે, એવું રેકર્ડ તરીકે તો બધું તમે નક્કી કરેલું જ છે અને 'રેકર્ડ છે' એવું એક્ઝેક્ટ જ્ઞાન તે ઘડીએ રહેવું જોઈએ. પણ તે એકદમ રેકર્ડ પ્રમાણે રહી ના શકે. કારણ કે આપણો અહંકાર તે ઘડીએ કૂદે છે. એટલે પછી 'એને' 'આપણે' સમજાવવાનું કે 'ભઈ, આ રેકર્ડ વાગે છે, તું શું કામ બૂમાબૂમ કરે છે ?' એવું આપણે કહીએ ત્યારે પાછું મહીં ટાઢું પડે.

શબ્દોને કયાં જોખાય ?

પ્રશ્નકર્તા : આપનું જ વાક્ય છે, કે 'જગતનો કોઈ શબ્દ આપણને હલાવે નહીં એવું ટેસ્ટેડ થઈ જવું જોઈએ.'

દાદાશ્રી : હા. કોઈ શબ્દ આપણને કહે કે 'તમે ગધેડા છો, મૂર્ખા છો' એ આપણને હલાવે નહીં. 'તમારામાં અક્કલ નથી' એવું મને કહે તો, હું કહું, કે 'એ વાતને તું જાણી ગયો એટલું સારું થયું. હું તો પહેલેથી જાણું છું. તે તો આજે જાણ્યું.' એટલે ફરી કહું, કે 'હવે બીજી વાત કર.' તો નિવેડો આવે કે ના આવે ?

પ્રશ્નકર્તા : તો જ નિવેડો આવે ને !

દાદાશ્રી : આ અક્કલનો જોખ કરવા બેસીએ તો ત્રાજવા કોને ત્યાંથી લાવવા ? કાટલા કોને ત્યાંથી લાવવા ? વકીલ ક્યાંથી લાવવા ? એના કરતાં આપણે કહી દઈએ, કે ‘ભઈ, હા, અક્કલ નથી, એ વાત તો તેં આજે જાણી. અમે તો પહેલેથી જાણીએ છીએ. ચાલ, આગળની વાત કર હવે.’ તે નિવેડો આવે આમાં.

સામાની વાત પકડી બેસવા જેવી નહોય અને શબ્દો તો બધી ટેપરેકર્ડો બોલે છે. રેકર્ડ બોલતી હોય, તેની શી ચિંતા ? રેકર્ડ બોલે, તેની ઉપાધિ હોય ? તમને કેમ લાગે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : તો ઉપાધિ ના હોય, બરાબર છે.

સામો કર્તા તથી, વ્યવસ્થિત કર્તા

પ્રશ્નકર્તા : એ તો ‘અક્રમ વિજ્ઞાન’ના અંકમાં વાણી વિષેનો સત્સંગ બહુ સરસ આવ્યો છે કે ‘આ વાણી એ ટેપ છે. સામાની વાણી પણ ટેપ છે ને તારી વાણી પણ ટેપ છે.’

દાદાશ્રી : ત્યારે પેલા એક ભાઈ કહે છે, કોઈને માન્યામાં આવે એવી વસ્તુ નથી. મેં કહ્યું, ‘માનો કે માનો પણ આમ જ છે. તમારી વાણી હઉં એવી ટેપ છે. વાણીનો કર્તા જો એને માનીએ તો એને તમે કર્તા માન્યો. આપણું અવિરોધાભાસ પ્રૂફ થવું જોઈએ, હરેક બાબતમાં એક શબ્દ વિરોધાભાસ ન લાગવો જોઈએ.’

સામાને ‘કર્તા છે’ એવું મનાય જ નહીં તમારાથી હવે. ‘હું કર્તા નથી’ એવી રીતે સામો પણ કર્તા નથી. પણ એને કર્તા માનો તો તમે કર્તા જ થઈ ગયા ! બીજાને કર્તા ના દેખે, પોતે અકર્તા, સામોય અકર્તા. ‘હું કરું છું, તું કરે છે અને તેઓ કરે છે’, એ ત્રણેય છે તે કર્તાપદ ના હોવું જોઈએ, બધામાંય. ગમે તે કોઈ કરતું જ

નથી, એવી રીતે દેખાવું જોઈએ. કો’ક ગાળ ભાંડે તો આપણને ‘એ કર્તા નથી, વ્યવસ્થિત કર્તા છે’, એવું ભાન રહેવું જોઈએ.

જો સામો ગાળ ભાંડે (ને) એને કર્તા માનીએ તો આપણે જ્ઞાન(ની) વાત આખી સમજતા જ નથી. સિદ્ધાંત જ એ છે કે આ પરસત્તા કામ કરી રહી છે.

જગતમાં ‘પોઝિટિવ’ જ સુખ આપણે

આ ટેપરેકર્ડ ને ટ્રાન્સમીટર એવા એવા તો કેટલાય સાધનો અત્યારે થયા છે. તે મોટા મોટા માણસોને ભય લાગ્યા જ કરે કે કોઈ કંઈ ઉતારી લેશે તો ? હવે આમાં તો શબ્દો ટેપ થાય એટલું જ છે. પણ આ મનુષ્યનું બોડી, મન બધું જ ટેપ થાય એવું છે. એનો લોકો જરાય ભય રાખતા નથી. જો સામો ઊંઘમાં હોય ને તમે કહો કે ‘આ નાલાયક છે.’ તો તે પેલાને મહીં ટેપ થઈ ગયું ! એ પછી પેલાને ફળ આપે. એટલે ઊંઘતાનુંય ના બોલાય, અક્ષરેય ના બોલાય. કારણ કે બધું ટેપ થઈ જાય, એવી આ મશીનરી છે ! બોલવું હોય તો સારું બોલજો, કે ‘સાહેબ, તમે બહુ સારા માણસ છો.’ સારો ભાવ રાખજો, તો એનું ફળ તમને સુખ મળશે. પણ ઊંઘું સહેજ પણ બોલ્યા, અંધારામાં પણ બોલ્યા કે એકલા બોલ્યા, તો એનું ફળ કડવું ઝેર જેવું આવશે. આ બધું ટેપ જ થઈ જવાનું. માટે આ ટેપ સારું કરાવો.

પ્રશ્નકર્તા : કડવું તો જોઈતું જ નથી.

દાદાશ્રી : કડવું તો તમને ખપતું હોય તો બોલજો, ખપતું ના હોય તો બોલશો નહીં. કોઈ મારે, તોય એને કડવું ના કહેશો. એને કહીએ, કે ‘તારો ઉપકાર માનું છું.’

ભગવાને તો કહ્યું છે કે આ કાળમાં કોઈ ગાળ ભાંડી ગયો હોય તેને જાતે જમવા બોલાવજો.

એટલી બધી વાઈલ્ડનેસ (જંગલીપણું) હશે, કે એને ક્ષમા જ આપજો. જો કંઈ રિવેન્જ (બદલો) લેવા ગયા ને, તો પછી સંસારમાં પાછા ખેંચાયા. રિવેન્જ લેવાનો ના હોય આ કાળમાં. આ દુષ્કાળમાં નરી વાઈલ્ડનેસ હોય. શું વિચાર ના આવે એ કહેવાય જ નહીં. દુનિયા પારના વિચારો હઉં આવે ! આ કાળના જીવો તો બહુ અથડાવાના. આવા માણસો જોડે આપણે વેર બાંધીએ તો આપણે હઉં અથડાવું પડે. એટલે આપણે કહીએ છીએ, ‘સલામ સાહેબ.’ આ કાળમાં તરત માફી આપી દેવી, નહીં તો તમારે ખેંચાવું પડશે. અને આ જગત તો વેરથી ઊભું રહ્યું છે.

અજ્ઞાન દશામાં એમ લાગે કે ‘આ મને આવું કહે કહે કરે છે, તે મારાથી શી રીતે સહન થાય ?’ ત્યાં સુધી રોગ ઓછા થાય નહીં. આપણે સહન કરવાનું જ નથી. માત્ર સમજી જવાનું છે કે આ રેકર્ડ છે. જો તમે વાણીને રેકર્ડ સ્વરૂપ નહીં માનો તો તમારી વાણી એવી જ નીકળવાની. એટલે કાર્ય-કારણ, કાર્ય-કારણ ચાલુ જ રહેશે.

આ કાળમાં કોઈને સમજાવવા જવાય એવું નથી. જો સમજાવતા આવડે તો સારા શબ્દોમાં સમજાવો કે એ ટેપ થાય તોય જવાબદારી ના આવે. માટે ‘પોઝિટિવ’ રહેજો. જગતમાં ‘પોઝિટિવ’ જ સુખ આપણે અને ‘નેગેટિવ’ બધું દુઃખ આપણે. માટે કેટલી બધી જોખમદારી છે ! ન્યાય-અન્યાય જોવાવાળો તો બહુ જણને ગાળો ભાડે. ન્યાય-અન્યાય તો જોવા જેવો જ નથી. ન્યાય-અન્યાય તો એક થર્મોમિટર છે જગતનું, કે કોને કેટલો તાવ ઉતરી ગયો ને કેટલો ચઢ્યો ?

જેટલું પ્રેમમય ડિલિંગ હશે એટલી જ વાણી આ ટેપરેકર્ડમાં પોષાય એવી છે. તેનો જશ સારો મળે. જ્યાં સુધી જગત વ્યવહારની તમને જરૂર છે, ત્યાં સુધી મનોહર લાગે તેવું બોલો. જેના

વાણી, વર્તન ને વિનય મનોહર થયા એ પ્રેમાત્મા થઈ ગયો.

સામાન્ય વ્યવહારમાં બોલવાનો વાંધો નથી, પણ દેહધારી માત્રને માટે કંઈ આડુંઅવળું બોલાયું તો તે મહીં ટેપરેકર્ડ થઈ ગયું ! પોતાની જવાબદારીઓનું ભાન જ નથી, માટે બેજવાબદારીવાળું બોલશો નહીં. બેજવાબદારીવાળું વર્તન કરશો નહીં, બેજવાબદારીવાળું કશું જ કરશો નહીં, બધું પોઝિટિવ લેજો. કોઈનું સારું કરવું હોય તો કરવા જજો. નહીં તો બૂરામાં પડશો જ નહીં ને બૂરું વિચારશો નહીં. બૂરું સાંભળશોય નહીં કોઈનું. બહુ જોખમદારી છે. નહીં તો આવડું મોટું જગત, એમાં મોક્ષ તો પોતાની મહીં જ પડ્યો છે ને જડતો નથી ! ને કેટલાય અવતારથી ભટક ભટક કરે છે !

નિઃસ્પંદને સ્થંભિત થાય ટેપિંગ

જે ગ્રહણ થાય છે તે રૂપી એવા સૂક્ષ્મ પરમાણુ રૂપે થાય છે. એ ભરાય છે અને પછી સ્થૂળ રૂપકમાં આવે છે, પછી ક્રિયા થાય છે. પરમાણુ પરમાણુમાં ટેપ કરવાની શક્તિ છે. આંખોને ફિલમ ઉતારવાની શક્તિ છે. મહીં પાર વગરની શક્તિ છે ! આ એક મહીંની મશીનરી પરથી આ બીજી બધી પાર વગરની મશીનરીઓ બને છે. એટલે આ મશીન જબરજસ્ત પાવરફૂલ છે.

માણસ એમ બોલે છે, ‘તમે નાલાયક છો.’ આવું ‘નાલાયક’ બોલનારને ભાન નથી, સાંભળનારનેય ભાન નથી. હવે સાંભળનારને જેટલી અસર થઈ એટલા પરમાણુ એનામાં પેઠા અને આ બોલનારનેય પરમાણુ પહોંચે.

તમે જેટલો કકળાટ કરશો તેટલા સામાના પરમાણુ તમારામાં પેસશે. તે સામોય બગડશે અને તમેય બગડશો.

આપણે કોઈની આગળ બોલ્યા હોય કે આ

જજ સારો નથી. પછી આપણે જજ આગળ જઈએ તો પેલા ખરાબ બોલ્યાના પરમાણુ છે તેની જજને આપણી આંખો ઉપરથી જ ખબર પડી જાય, પરમાણુ પહોંચે. તેમ આપણે કોઈની આગળ બોલી ગયા કે આ જજ સારો છે. તો તે થોડાક વખત પછી આપણામાં તેના માટે સારા પરમાણુ ભરેલા એટલે જજને સારાની અસર થાય જ. કશું જ અવળું વિચારવા જેવું નથી અને સવળું વિચારવા જેવું નથી. (શુદ્ધ જોવા જેવું છે.)

પ્રશ્નકર્તા : જેને ટેપ ના કરવું હોય તેના માટે શું રસ્તો ?

દાદાશ્રી : કશું જ સ્પંદન નહીં કરવાનું. બધું જોયા જ કરવાનું. પણ એવું બને નહીં ને ! આય મશીન છે ને પાછું પરાધીન છે. એટલે અમે બીજો રસ્તો બતાવીએ છીએ કે ટેપ થઈ જાય કે તરત ભૂંસી નાખો તો ચાલે. આ પ્રતિક્રમણ એ ભૂંસવાનું સાધન છે. એનાથી એકાદ ભવમાં ફેરફાર થઈને બધું બોલવાનું બંધ થઈ જાય.

નથી આ ચાવી દુરુપયોગ માટે

‘સ્થૂળ સંયોગો, સૂક્ષ્મ સંયોગો અને વાણીના સંયોગો પર છે અને પરાધીન છે.’ આટલું જ વાક્ય પોતાની સમજમાં રહેતું હોય, પોતાની જાગૃતિમાં રહેતું હોય તો સામો માણસ ગમે તે બોલે તોય આપણને જરાય અસર થાય નહીં અને આ વાક્ય કલ્પિત નથી, જે એક્ઝેક્ટ છે, તે કહું છું. હું તમને એમ નથી કહેતો કે મારા શબ્દને માન રાખીને ચાલો, એક્ઝેક્ટ આમ જ છે. હકીકત તમને નહીં સમજ પડવાથી તમે માર ખાવ છો.

પ્રશ્નકર્તા : સામો અવળું બોલે ત્યારે આપના આ જ્ઞાનથી સમાધાન રહે છે. પણ મુખ્ય સવાલ એ રહે છે કે અમારાથી કડવું નીકળે છે, તો તે વખતે અમે આ વાક્યનો આધાર લઈએ તો અમને અવળું લાઈસન્સ મળી જાય છે ?

દાદાશ્રી : એ વાક્યનો આધાર લેવાય જ નહીં ને ! તે વખતે તો તમને પ્રતિક્રમણનો આધાર આપેલો છે. સામાને દુઃખ થાય એવું બોલાયું હોય તો પ્રતિક્રમણ કરી લેવું. અને સામો ગમે તે બોલે, ત્યારે વાણી પર છે ને પરાધીન છે, એનો સ્વીકાર કર્યો. એટલે તમારે સામાનું દુઃખ રહ્યું જ નહીં ને !

હવે તમે પોતે અવળું બોલો પછી તેનું પ્રતિક્રમણ કરો, એટલે તમારા બોલનું તમને દુઃખ ના રહ્યું. એટલે આ રીતે બધો ઉકેલ આવી જાય છે.

આ વિજ્ઞાન એવું છે કે ઉકેલ લાવી નાખે. કોઈ આપણને ટૈડકાવે, આપણા પર હસે તો આપણે હસવા લાગીએ. આપણે જાણીએ કે આ રેકર્ડ આવી વાગે છે. સામો બોલે શી રીતે ? એ જ ભમરડો છે ત્યાં. આ બિચારા પર તો દયા ખાવા જેવી છે !

પ્રશ્નકર્તા : ઘણી વખત ના બોલવું હોય છતાં બોલી જવાય. પછી પસ્તાવો થાય.

દાદાશ્રી : વાણીથી જે કંઈ બોલાય છે તેના આપણે ‘જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા.’ પણ જેને એ દુઃખ પહોંચાડે, તેનું પ્રતિક્રમણ ‘આપણે’ ‘બોલનારા’ પાસે કરાવવું પડે.

અમને તો કોઈ ગાળ ભાંડે તો અમે જાણીએ કે આ ‘અંબાલાલ પટેલ’ને ગાળો ભાંડે છે, પુદ્ગલને ગાળો ભાંડે છે. આત્માને તો જાણી શકે નહીં, ઓળખી શકે નહીં ને ! એટલે અમે સ્વીકારીએ નહીં, ‘અમને’ અડે નહીં. અમે વીતરાગ રહીએ. અમને એની પર રાગ-દ્વેષ ના થાય.

વાણી રેકર્ડ છે. ‘સ્થૂળ સંયોગો, સૂક્ષ્મ સંયોગો અને વાણીના સંયોગો પર છે ને પરાધીન છે.’ વાણી એ બોલનારનાય હાથમાં નથી ને સાંભળનારના હાથમાંય નથી. વાણીના સંયોગો પર છે ને પરાધીન છે. એવી ઊડતી હવઈઓમાં કોણ હાથ ધાલે ?

જશ-અપજશમાં વીતરાગતા એ જ રેકર્ડ

ઘરના કે બહારના કડવું બોલે તે સહન ના થાય, તેથી અમે કહ્યું કે વાણી એ 'રેકર્ડ' છે. આ કાળમાં 'રેકર્ડ' વાંકી વાગે છે. સામાની ગમ્મે તેટલી ગમ્મે તેવી 'રેકર્ડ' વાગતી હોય પણ આપણે 'રેકર્ડ' સ્વરૂપે સાંભળ્યા કરીએ ને સામો કંટાળે ત્યારે જાણવું કે ખરું જ્ઞાન પચ્યું છે. કષાય કોઈ દહાડો કષાયથી જીતાય નહીં, કષાય સમતાથી જ જીતાય.

વખતે ટેપરેકર્ડ કંઈ અવળું બોલે, તો એનો અપજશ અમે લેવા તૈયાર નથી અને સવળું બોલે તેનો જશ લેવા તૈયાર નથી. એના, ટેપરેકર્ડના જશ-અપજશના અમે માલિક નથી. છતાંય એને અપજશ આપવો હોય તો વાંધો નથી અને જશ આપવો હોય તોય કહીએ કે ટેપરેકર્ડ છે, શું કરવા જશ આપે છે ? કોઈ કહેશે, 'બહુ સરસ બોલ્યા.' તો એ ટેપરેકર્ડનું અને કોઈ કહેશે, 'ખરાબ બોલ્યા.' તોય એ ટેપરેકર્ડનું. મારું કશું નહીં એમાં.

રેકર્ડ કોનું નામ કહેવાય કે જેને સારું બોલે તેનો જશ જોઈતો નથી કે ખોટું બોલે તેનો અપજશ જોઈતો નથી, વીતરાગ છે.

આ જાણેલું કામનું જગતમાં જીવવા...

તમને આ બધી વાતો ગમે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : હા. અહીં જ્ઞાનની બધી વાતો જાણવાની મળે ને !

દાદાશ્રી : આ જાણો તો જ જગતમાં જીવેલું કામનું છે. નહીં તો જીવેલોય મરેલા બરાબર છે. આ બહાર જે બધા જીવતા ફરે છે ને, એ મરેલા જેવા છે. આખો દહાડો મહીં મૂંઝાયા કરે ને અકળાયા કરે. જેમ શક્કરિયું ભરહાડમાં મૂકે તો કેટલી બાજુ બફાય ?

પ્રશ્નકર્તા : બધી બાજુથી જ બફાય.

દાદાશ્રી : તેમ મનુષ્ય બધા બફાઈ રહ્યા છે.

સમજાય તો ઉકેલ આવે

આ વાણી એ ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ બોલે છે તેવું માન્યામાં આવે ?

પ્રશ્નકર્તા : આવે.

દાદાશ્રી : પણ તમારા અનુભવથી વાત કહો છો ? હું તો મારા અનુભવની વાત કહી દઉં છું.

પ્રશ્નકર્તા : આપના કહ્યાથી સમજમાં આવ્યું.

દાદાશ્રી : સમજમાં આવી ગયું ? પણ તમને અનુભવમાં ના આવ્યું કે આ ટેપરેકર્ડ છે ?

પ્રશ્નકર્તા : બહુ સારી રીતે આવે છે.

દાદાશ્રી : સો ટકા ખાતરી છે ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, સો ટકા. અને આપે જે વાત કરી એ હું બરોબર સમજી ગયો.

દાદાશ્રી : સમજો જ ને ! આ તો બ્રેઈન (મગજ) બહુ ઊંચા જ છે, ને સમજવાની શક્તિ જબરજસ્ત ધરાવે. પણ સમજવાની વસ્તુ મળવી જોઈએ ને ! મળે તો સમજે ને ? મળે એટલે સમજી જ જાય ને સમજાય તો ઉકેલ આવે ને ! નહીં તો ઉકેલ કેમ આવે ?

શબ્દે શબ્દનું ઓલ પૂફ આપે તે જ્ઞાતી

કેટલાક મને કહે છે, કે 'તમે આ વાણીને ટેપરેકર્ડ કહો છો, તે મોટી જોખમદારી લો છો.' મેં કહ્યું, 'જોખમદારી નહીં, પણ એક્ઝેક્ટ બોલી રહ્યો છું.' જોખમદારી તો કોઈ માણસ લે જ શી રીતે ? મને કહે છે, કે 'આ ટેપરેકર્ડ છે એવું ના કહો ને ! એ વાત કહેવાની બંધ રાખો ને ! ના બોલો તો સારું.' મેં કહ્યું, 'અત્યાર સુધી હકીકત વાત જ બહાર નથી પડી, ને નથી પડી ત્યારે તો આ કહું છું અને તે રોફબેર કહું છું. આવો મારી જોડે રહીને પુરવાર કરી આપું, છ મહિનામાં.' પુરવાર તો કરવું જ પડે ને, જે બોલ્યા એ તો ?

અને હું તો કહું છું કે ‘આ જે બધું બોલાયું છે અત્યાર સુધી, અઠાવીસ વર્ષથી, તેના એકેએક શબ્દનું પ્રૂફ આપવા હું તૈયાર છું, એટ એની ટાઈમ.’ કારણ કે આ વોટર પ્રૂફ કે ફાયર પ્રૂફ ન હોય આ ! ઓલ પ્રૂફ છે આ !

આ ‘વાણી એ ટેપરેકર્ડ છે’ એ પ્રૂફ (પ્રુવ) થશે ને, ત્યારે બધો ઉકેલ આવી ગયો. પણ આ વાત સંસાર આખાને માટે કામની નથી, મોક્ષમાર્ગિને માટે કામની છે. અને મોક્ષમાર્ગી ગૂંચાયા છે આને લઈને, સાચી હકીકત નહીં જાણવાને લઈને !

જ્ઞાનીનો કેવો પ્રયોગ !

અમારા ‘જ્ઞાની’ના પ્રયોગ કેવા હોય કે હરેક ક્રિયાને ‘અમે’ ‘જોઈએ.’ તેથી હું આ વાણીને રેકર્ડ કહું છું ને ! આ રેકર્ડ બોલી રહી છે તેને જોયા કરું છું કે ‘શું રેકર્ડ વાગી રહી છે ને શું નહીં !’ અને જગતના લોકો તન્મયાકાર થાય છે. સંપૂર્ણ નિર્તન્મયાકાર રહે, તેને ‘કેવળજ્ઞાન’ કહ્યું છે.

જગતના લોકો જુએ છે તેવું આ જ્ઞાની પણ જુએ છે, પણ જગતના લોકોનું જોયેલું કામ નહીં લાગે. કારણ કે તેમનું બેઝમેન્ટ (પાયો) અહંકાર છે. ‘હું ચંદુલાલ છું’ એ એનું બેઝમેન્ટ છે અને ‘આપણું’ બેઝમેન્ટ ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ છે. એટલે આપણું જોયેલું કેવળજ્ઞાનના અંશમાં જાય. જેટલા અંશે આપણે જોયું, જેટલા અંશે આપણે આપણી જાતને છૂટી દેખી, વાણીને છૂટી જોઈ, આ ‘ચંદુભાઈ’ શું કરે છે તે જોયું, તેટલા અંશે કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું.

અમને કોઈ ગાળો આપે તો તે અમારા જ્ઞાનમાં જ હોય, ‘આ રેકર્ડ શું બોલે છે’ તેય મારા જ્ઞાનમાં જ હોય. રેકર્ડ ખોટું બોલી હોય, તે મારા જ્ઞાનમાં જ હોય. અમારે તદ્દન જાગૃતિ રહ્યા કરે. અને સંપૂર્ણ જાગૃતિ એ કેવળજ્ઞાન છે. વ્યવહારમાં લોકોને વ્યવહારિક જાગૃતિ રહે છે, તે તો અહંકારના

માર્યા રહે છે. પણ આ તો શુદ્ધાત્મા થયા પછીની જાગૃતિ કહેવાય. આ અંશ કેવળજ્ઞાનની જાગૃતિ છે અને ત્યાંથી જ કલ્યાણકારી છે.

અંદર મશીનરીને ઢીલી નહીં મૂકવાની. આપણે એની ઉપર દેખરેખ રાખવાની, કે ક્યાં ક્યાં ઘસારો થાય છે, શું થાય છે, કોની જોડે વાણી કડક નીકળી. બોલ્યા તેનો વાંધો નથી, આપણે ‘જોયા’ કરવાનું, કે ‘ઓહોહો, ચંદુભાઈ કડક બોલ્યા !’

પ્રશ્નકર્તા : પણ જ્યાં સુધી ના બોલાય ત્યાં સુધી સારું ને ?

દાદાશ્રી : ‘બોલવું-ના બોલવું’ એ આપણા હાથમાં રહ્યું નથી હવે.

બહારનું તો તમે જોશો એ જુદી વાત છે, પણ તમારા જ અંદરનું તમે બધું જોયા કરશો, તે વખતે તમે કેવળજ્ઞાન સત્તામાં હશો. પણ અંશ કેવળજ્ઞાન થાય, સર્વાંશ નહીં. અંદર ખરાબ વિચારો આવે તેને જોવા, સારા વિચારો આવે તેને જોવા. ખરાબ ઉપર દ્વેષ નથી અને સારા ઉપર રાગ નથી. સારું-ખોટું જોવાની આપણે જરૂર નથી. કારણ કે સત્તા જ મૂળ આપણા કાબૂમાં નથી. એટલે આ બધી બહુ ઝીણી વાતો છે. આવી વાતો શાસ્ત્રમાંય ના હોય, પુરાણમાં નથી કહ્યું, વેદાંતમાં નથી કહ્યું. આ બધા ફોડ જ્ઞાની જાણે.

આ મનુષ્યો બોલે છે તેય રેકર્ડો જ બોલી રહી છે. તમારા શબ્દને ‘રેકર્ડ’ માનશો ને સામાના શબ્દને ‘રેકર્ડ’ માનશો તો ઉકેલ આવશે. બીજો કોઈ ઉપાય આ જગતને જીતવાનો નથી. ‘રેકર્ડ’ કહ્યું, એટલે નિર્દોષ થઈ ગયા ! આ તો વિજ્ઞાન છે. એટલે વિજ્ઞાનને સમજી લેવાનું છે. વિજ્ઞાન એટલે વિજ્ઞાન ! વિજ્ઞાનમાં કશો ફેરફાર ના હોય. વિજ્ઞાન એટલે વિરોધાભાસ નહીં ! ખાલી એને સમજી જ લેવાનું છે !

- જય સચ્ચિદાનંદ

આત્મજ્ઞાની પૂજ્યશ્રી દીપકભાઈનો ભૂજમાં સત્સંગ કાર્યક્રમ

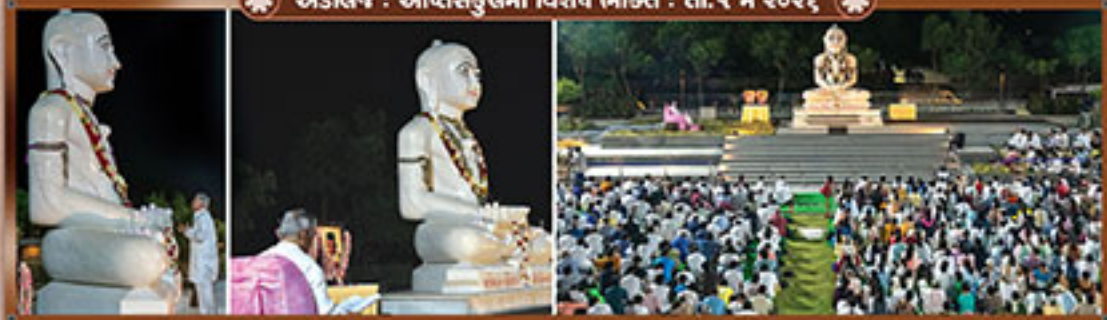
૧૩ જૂન (શનિ) સાંજે ૭ થી ૯ - આપ્તપુત્ર સત્સંગ તથા ૧૪ જૂન (રવિ) સાંજે ૫-૩૦ થી ૯ - જ્ઞાનવિદિ સ્થળ : ત્રિમંદિર, હિલ ગાર્ડનની પાછળ, એરપોર્ટ રોડ, ભૂજ (કચ્છ). સંપર્ક : 9924345588

Atmagnani Pujyashree Deepakbhai's Brazil - USA - Canada Schedule - 2026

USA & Canada: +1-877-505-DADA (3232) Email - info@us.dadabhagwan.org

Date	Day	From	To	Event	Venue
25-Jun	Thu	All Days		Satsang-Gnanvidhi Prior Registration Required	(Brazil) Marte Hall São Paulo, R. Domingos de Morais, 348 - Vila Mariana, São Paulo - SP, 04010-000, Brazil
To	To				
28-Jun	Sun				
4-Jul	Sat	5:30 PM	7:30 PM	Satsang	(Chicago, IL) The Westin Chicago Lombard 70 Yorktown Center Lombard, IL 60148
5-Jul	Sun	11:00 AM	12:30 PM	Aptaputra Satsang	
5-Jul	Sun	4:30 PM	8:00 PM	Gnanvidhi	
8-Jul	Wed	10:30 AM	12:00 PM	Experiences with Niruma	
10-Jul	Fri	11:00 AM	12:30 PM	Aptaputra Satsang	(Somerset, NJ) DoubleTree by Hilton Somerset 200 Atrium Dr Somerset, NJ 08873
10-Jul	Fri	7:00 PM	9:00 PM	Satsang	
11-Jul	Sat	10:30 AM	12:00 PM	Aptaputra Satsang	
11-Jul	Sat	4:00 PM	7:30 PM	Gnanvidhi	
17-Jul	Fri	7:00 PM	9:00 PM	Satsang	(Toronto, Canada) Brampton Triveni Mandir 20 Daviselm Drive Brampton, ON L6X 0E6
18-Jul	Sat	11:00 AM	12:30 PM	Aptaputra Satsang	
18-Jul	Sat	4:30 PM	8:00 PM	Gnanvidhi	
23-Jul	Thu	6:00 PM	7:30 PM	Satsang	(Atlanta, GA) Shakti Mandir 1450 Huie Road Lake City, GA 30260
24-Jul	Fri	11:00 AM	12:30 PM	Aptaputra Satsang	
24-Jul	Fri	5:30 PM	9:00 PM	Gnanvidhi	
28-Jul	Tue	10:30 AM	12:30 PM	Satsang	Gurupurnima (Jacksonville, FL) Hyatt Regency Jacksonville Riverfront 225 E Coastline Dr Jacksonville, FL 32202
28-Jul	Tue	5:00 PM	7:00 PM	Satsang	
29-Jul	Wed	8:00 AM	9:30 AM	Guru Pujan, Aarti, GP message	
29-Jul	Wed	10:00 AM	12:30 PM	Gurupurnima Darshan	
29-Jul	Wed	4:30 PM	7:00 PM	Gurupurnima Darshan	
29-Jul	Wed	9:00 PM	10:00 PM	Live Bhakti	
30-Jul	Thu	10:30 AM	12:00 PM	Aptaputra Satsang	
30-Jul	Thu	5:00 PM	7:00 PM	Satsang	
31-Jul	Fri	10:00 AM	12:30 PM	Pran Pratishtha of Small Idols of Simandhar Swami	
31-Jul	Fri	5:00 PM	7:00 PM	Satsang	
1-Aug	Sat	10:00 AM	12:30 PM	Satsang	
1-Aug	Sat	4:30 PM	7:30 PM	Gnanvidhi	
2-Aug	Sun	10:30 AM	12:00 PM	Satsang	
6-Aug	Thu	7:00 PM	9:00 PM	Satsang	(Dallas, Texas) Four Points by Sheraton Dallas Fort Worth Airport North 1580 Point W Blvd Coppell, TX 75019
7-Aug	Fri	10:30 AM	12:00 PM	Aptaputra Satsang	
7-Aug	Fri	6:30 PM	10:00 PM	Gnanvidhi	

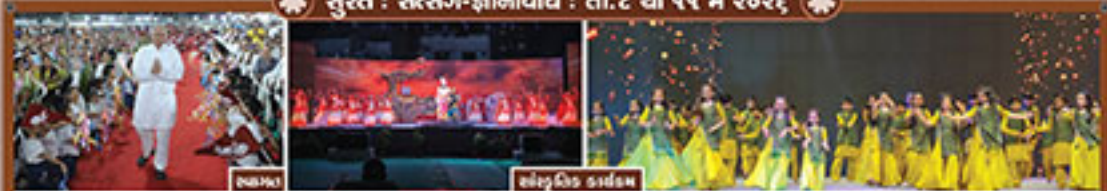
✿ અડાલજ : આપ્તસંકુલમાં વિશેષ ભક્તિ : તા.૧ મે ૨૦૨૬ ✿

✿ અડાલજ : સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ : તા.૨-૩ મે ૨૦૨૬ ✿

✿ સુરત : સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ : તા.૮ થી ૧૧ મે ૨૦૨૬ ✿

આમણ

સંસ્કૃતિ કાર્યક્રમ

પુણ્ય સ્થળે દેવકાન્તજી પરમા પુસ્તકવિલાસી ઉજવણી

કે.કે. શર્મા

74
Happy
Birthday
Pujyashree

ભવિષ્યવલ

મહાશયરોજી સર્વોચ્ચ દેવતા પુજ્યશ્રી

સત્સંગ - જ્ઞાનવિધિ

જૂન ૨૦૨૬
વર્ષ-૩૧, અંક-૧૦
સર્ગાંક અંક-૩૭૦

દાદાવાણી

Date Of Publication 1st of Every Month
RNI No. 67543/95
Reg. no. G-GNR-347 valid up to 31-12-2026
Licensed to Post Without Pre-payment
No. PMG/NG/037/2024-2026
Valid up to 31-12-2026
Posted at Gandhinagar SRO
on 1st of every month.

આ કરામત તો જુઓ !

આ દુનિયામાં કોઈ પણ જીવ કંઈ પણ બોલી શકે નહીં, આત્મા તરીકે. ચેતન બોલી શકે એમ નથી. જીવ માત્ર (ઓરિજિનલ) ટેપરેકર્ડના આધારે જ બોલે છે. બધાને એ ટેપરેકર્ડ છે. ગદેડાનીય ટેપરેકર્ડ છે, નહીં તો એ હોંચી હોંચી એ જ સ્વરૂપમાં બોલી ના શકે, એકનો એક જાતનો સૂર ના નીકળે. અને ઓરિજિનલ ટેપરેકર્ડ ના હોય તો ગદેડું ફરીવાર બોલે ત્યારે જુદી જ જાતનું બોલે, ત્રીજી વખત બોલે ત્યારે જુદી જાતનું બોલે, અવાજ બદલાયા કરે. પણ આ તો આપણે જ્યારે સાંભળીએ ને, ત્યારે એ જ જાતનો અવાજ, જરાય ફેર નહીં, એક જ ક્વોલિટી હોય. કાલે જેવું બોલતો હોય એવું જ એકઝેક્ટ બોલે, ભૂલચૂક ના થાય. ગદેડું ગયે વખતે ભૂંક્યું હતું ને અત્યારે ભૂંક્યું, એમાં કેમ ફેર નથી પડતો ? આ (ઓરિજિનલ) ટેપરેકર્ડ જ છે, એવી ને એવી જ વાગ્યા કરે.

- દાદાશ્રી

માહિત - મહાવિદેહ ઠાઉન્ડેશન વતી પ્રકાશક અને મુદ્રક - ડિમ્પલ મહેતાએ સંભાળી મલ્ટીપ્રિન્ટ, એચ વી ઠાપડીયા
ન્યુ સૂરભની સામે જાગરા-પ્રતાપનુરા રોડ, મુ. જાગરા, તા. ઉત્તર, જિ. ગાંધીનગર - ૩૮૨૭૨૬ ખાતે છાપાવી પ્રકાશિત કર્યું.